

СТЕНОГРАФСКИ БЕЛЕШКИ
од Шестото продолжение на Педесет и
седмата седница на Собранието на
Република Македонија,
одржана на 24 октомври 2000 година

Седницата се одржа во Собранието на Република Македонија, сала 1 со почеток во 11,55 часот.

Седницата ја отвори и со неа раководеше Томислав Стојановски, потпретседател на Собранието.

ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВСКИ:

Продолжуваме со работа по Педесет и седмата седница на Собранието на Република Македонија.

Пратеникот Ванчо Горгиев не извести дека од оправдани причини не може да присуствува на денешната седница. Истото тоа го сторил и претседателот на Собранието.

Ве молам да притиснеме на едно од копчињата да го утврдиме кворумот за присутноста на седницата.

Констатирам дека на седницата присуствуваат мнозинство пратеници на Собранието и Собранието може да продолжи со работа.

Процедурално се јавува за дискусија госпоѓата Гулистана Марковска.

ЃУЛИСТАНА МАРКОВСКА:

Почитуван потпретседателе, дами и господа пратеници, денес е шести или седми ден како расправаме за текот на локалните избори 2000 година. Дискутантите имаше од сите пратенички групи. Изрековме мноштво политички оценки, се разбира спротивставени, меѓу сите нас овде, претставници на сите политички партии. Меѓутоа, за жал, имаше и многу лични навреди, многу инсинуации, многу невестинитости.

Со цел да се надмине оваа работа, познато ми е, бидејќи јас учествував во повеќе наврати, потпретседателот како и претседателот на Собранието организираа повеќе координации со цел да се изнајде заеднички договор како да се излезе, од оваа би рекол непријатна состојба за нас пратениците и да се подобри ефикасноста на работата на Собранието. И покрај тоа што желбата беше вербално искажана, за жал, практично решение не најдовме.

Почитувајќи ја пред се желбата на граѓаните кои во голем број се јавија, верувам меѓу сите пратеници, меѓу сите пратенички групи и на нас поединци, како и

на целата пратеничка група на ВМРО-ДПМНЕ, со цел да ја подобриме ефикасноста на работата на Собранието, а воедно и да ги намалиме финансиските трошоци по повод работата која се состои во една единствена точка, а за која треба да донесеме политички ставови, не и да донесеме конкретен закон или некое друго решение кое што е составен дел на работата на ова Собрание, пратеничката група на ВМРО-ДПМНЕ реши сите пратеници да се повлечат од комплетната расправа на ова Собрание, да се откажат од сите можни реплики кои можат да произлезат во понатамошната работа на Собранието, покрај тоа што се свесни дека добар дел од репликите или можеби од расправата ќе бидат изразени преку одреден дел на инсинуации, можеби лични навреди или пак изразување на не факти за состојбата која беше во текот на локалните избори. Меѓутоа, сепак, длабоко свесни за ефикасноста на ова Собрание, свесни за финансиските трошоци и за она што го бараат граѓаните од нас, ние решивме да не учествуваме со наши реплики и дискусии, да го одржуваме кворумот преку наше присуство на оваа седница, бидејќи како пратеничка група сме комплетно одговорни за работата на Собранието, а на сите останати да им предложиме како апел своите дискусии да ги намалат, или пак некои да се откажат, со цел граѓаните да го добијат она што го бараат од нас, а тоа е еден достоинствен Парламент кој е спремен да се носи со основната работа, тоа е носењето на законот.

ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВСКИ:

Процедурално за збор се јавува пратеникот Златко Стојменов.

ЗЛАТКО СТОЈМЕНОВ:

Изнесената процедурална забелешка на госпоѓата Гулистана Марковска ја сметам за хипокризија и лицемерие, бидејќи после две недели траење на дискусиите во овој Парламент, во кои зборуваа 20 пратеници досега од...

ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВСКИ:

Господине дајте процедура. Тоа е став на некој друг.

ЗЛАТКО СТОЈМЕНОВ:

Господине потпретседателе, еве за што се работи. Се работи за ставот на пратеничката група на ВМРО во однос на тоа како ќе дискутира и како ќе се однесува во однос на понатамошното работење на седницата.

Изнесеното на госпоѓата Марковска го сметам како врвна хипокризија, бидејќи

20 луѓе од позицијата говореа неограничено две недели и досега ниеден пратеник, жртва на настаните, заради кои и зборуваме е дел од точката, напад на домовите на пратениците, не зборуваше. Значи госпоѓата Марковска го превиде тој факт дека не зборувавме сите пратенички групи и не зборувавме рамноправно. И сега кога има во списокот останато уште двојца или тројца говорници од пријавените од пратеничката група на ВМРО-ДПМНЕ, таа излегува и покажува голема великодушност и душебрижност за Буџетот на Собранието. Тоа требаше да го направат на почетокот на седницата.

Во прилог на ова што го зборувам ќе го кажам и следното: Вие досега зборувавте 20 души од позицијата, неограничено, а гласавте против дискусија во Парламентот по овие точки. Каде ви беше тогаш етиката, каде ви беше моралот и грижата за трошените пари по политички теми. Се јавивте да зборувате за темата рамноправно и ве молиме и на нас да ни дадете да бидеме рамноправни и да ги изнесеме своите ставови, своите аргументи и да не се служиме со вакви подметнувања во однос на текот на седницата. Ова е уште една блокада на седницата. Какви блокади имаше во претходниот период, за овие две недели.

ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВСКИ:

Господа пратеници, синоќа запревме со говорот на Звонко Караџоски и за реплика се јави Звонко Мирчевски.

ЗВОНКО МИРЧЕВСКИ:

Почитувани колеги пратеници, почитуван потпретседател, вчера во текот на излагањето на мојот колега во однос на еден дел од неговата дискусија би сакал малку да реплицирам, поготово на оној дел каде што тој, во однос на чинот на моето преминување во ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција ме прозва за мојата морална и етичка посебност како што тоа го правеше и лидерот на неговата политичка партија, правејќи го тоа така и притоа препорачувајќи ми да си дадам оставка на функцијата пратеник, наводно во иднина времето ќе покажело таа одлука е исправна или не, сето тоа правдајќи го дека голем дел од членството на ВМРО-ДПМНЕ во Прилеп, во текот на парламентарните избори 1998 година се залагало на тие парламентарни избори и наводно заради нивното залагање јас сум успеал да станам пратеник. Јас на ова би сакал да додадам дека во ВМРО-ДПМНЕ, за разлика од него, кој се вклучи непосредно пред парламентарните избори и стана звезда во

политичкото миље на ВМРО-ДПМНЕ благодарение на крушевските настани кога како адвокат ги застапуваше актерите на чинот на Мечкин камен со газењето на македонското знаме, за кој беше ангажиран од политичката партија и согласно тарифникот тој тоа си го наплати.

Меѓутоа, јас во ВМРО-ДПМНЕ најмалку осум години пред него сум вложил труд, така да многу беше лесно да се вклучи човек во политичка партија која целосно се изградила. Така да во однос на неговото мислење дека има повеќе право да ми кажува за мојата одлука дали е правилна или не е правилна, јас мислам дека прво треба да направи малку стаж во ВМРО-ДПМНЕ, да ги запознае луѓето и приликите во партијата, па после тоа да дискутираме за некаква си морална или незнам каква доследност.

Исто така во однос на граѓаните кои трчале за мене да станам јас пратеник, јас и оваа прилика ја користам да му се заблагодарам и да му кажам дека јас не ги изневерив, дека и понатаму останувам зад програмата и ветувањата кои произлегоа од неа, а со кои ние ги добивме парламентарните избори 1998 година.

Исто така, доказ за тоа дека не сум ги изневерил моите гласачи претставува и фактот што јас досега во Парламентот, во неколку наврати сум гласал за предлозите на Владата што ги предлагаше лидерот на ВМРО-ДПМНЕ господинот Ѓорѓиевски. Така да во тој однос јас мислам дека не сум ги изневерил почитуваните мои сограѓани, туку напротив тие од новата Влада, од 1998 година па до 2000 година, односот кон Прилеп воопшто не се разликуваше од односот на претходната власт.

Исто така во моето наредно излагање кога ќе зборувам по однос на информацијата, која е како точка на дневен ред, ќе се задржам подлабоко. Но би сакал да кажам нешто и од аспект на спонтаноста на собирите пред куќата, дека наводно не биле организирани од пред општинскиот комитет на ВМРО-ДПМНЕ од Прилеп. Само да прашам дали беше спонтано и давањето на решение на мојата сопруга со кое се преместува на работно место 60 км, од Медицинскиот центар во Прилеп во кој работи повеќе од 15 години, дали спонтано од август месец, комплетно поднесена документација за доградба на мојата семејна куќа, па до ден денес намерно беше извадена од процедура, се со цел да се вршат притисоци врз мене и врз моето семејство да се вратам евентуално во

политичката партија која ги изневери граѓаните од Прилеп што гласаа.

Толку би имал во оваа прилика.

ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВСКИ:

За збор се јавува господинот Ѓорѓи Тодоров.

ЃОРЃИ ТОДОРОВ:

Почитуван потпретседателе, почитувани пратеници, вчера во својата дискусија господинот Жарко Караџовски кажа дека ние пратениците од ВМРО -ВМРО со нашето преминување од ДПМНЕ во партијата на ВМРО, треба да си дадеме оставка. Јас би го прашал зошто? Дали треба да си даде оставка премиерот од функцијата премиер и претседател на партијата ВМРО-ДПМНЕ, бидејќи во 1998 година имавме предизборна програма, со која ветувавме достоинствен живот за сите граѓани. Денес гледаме друго. Се работи спротивно на таа програма, се работи без програма, се работи, да не кажам на бугаризирање на Македонија. Јас мислам дека господинот Караџовски треба да си даде оставка, на чело со премиерот и тогаш ние пратениците ќе си дадеме оставка, заедно ќе излеземе на избори. Нека си формира господинот бугарска партија, како што имаат и Албанците во Македонија албанска партија, нека си формира бугарска партија, нека каже дека е Бугарин, дека ја застапува бугарската теза во Македонија, дека коренот ни е бугарски и нека излезе на избори и со таква партија нека победи. Тогаш ние ќе си дадеме оставка.

ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВСКИ:

За збор се јавува пратеникот Стојан Ковачевски.

СТОЈАН КОВАЧЕВСКИ:

Почитуван потпретседателе, почитувани пратеници, јас го респектирам трпението на граѓаните заради предолгата расправа на оваа седница и затоа максимално ја скратив мојата дискусија.

Кога 1999 година, за време на претседателските избори ние во Струга и Струшко бевме во центарот на вниманието, на жалост не по арно туку по лошо, тогаш помисливме дека тие настани нема повеќе да се повторат во Република Македонија, посебно после лошите оценки на домашната и на меѓународната јавност. Но, дојдоа локалните избори 2000 и се по старата веќе позната шема на гласање, дури и со голем дел на старите познати учесници и досега не казнети извршители на инцидентите од 1999 година. Овој пат посебно граѓаните на Струга, Лабуништа и Делогожда се длабоко

огорчени и загрижени од последиците и за иднината, од она што се случуваше на овие избори.

Завчера во Струга се случија локални избори и по четврти пат. Сигурно неслучајно туку заради сериозни проблеми во изборната постапка и познатите инциденти. Кои беа главните карактеристики на четвртото гласање завчера во Струга:

Прво се гласаше на осум избирачки места во селски населби, со 6.077 избирачи на гласачкиот список или над една половина од вкупниот број на сите оние кои завчера прегласуваа во целата држава. Ова само засебе зборува за обемот, сериозноста и бројноста на неправилностите и инцидентите што се случуваа на избирачките места во дел на струшката општина.

Втората карактеристика е што изборната општинска комисија работеше без претставник од СДСМ, кој се повлече од работата на Комисијата.

Понатаму, завчера избирачките места осамнаа без набљудувачите и членовите на избирачките одбори од Здружената опозиција, изразувајќи го на тој начин револтот, неправилностите и инцидентите на локалните избори во Струга. Оваа логична одлука на Здружената опозиција во Струга е донесена во атмосфера на голема напнатост и како превентивна мерка за заштита на своите претставници, кои од почетокот на изборите беа изложени постојано на закани и притисоци и на работното место и во приватниот живот, како и членовите на нивните семејства. За тоа е доста зборувано. Јас нема поединечно овде да ја продлабочувам дискусијата.

Овој разумен потег на опозицијата наиде на општо одобрување кај граѓаните во Струга и олеснување, во една експлозивна атмосфера на настаните, особено после она што за жал се случи во Охрид што во Струга наиде на огорченост, жалење и осуда.

Трета карактеристика во Струга завчера беше, тоа што пред четвртиот круг поднесе оставка претседателот на Општинската изборна комисија Џоргоновски, изнудена со притисоци, дури и со каменување на домот и закани по него, семејството, дури и неговиот син. Ова во Струга се случува по прв пат, отворени закани на судија за време на избори, што предизвика негодување и револт кај граѓаните.

Петтата карактеристика, е во тоа што во Струга со нивниот претседател сега на Општинската изборна комисија, по прв пат се случи во изборната постапка, можеби и во државава, Општинската изборна комисија да не ја почитува одлуката на Апелациониот суд во Битола и да постапи спротивно, со тоа што во изборното место 1873 - Калишта завчера не се прегласуваше, што е спротивно на одлуката на Апелациониот суд.

Шестта карактеристика, е што со новиот претседател Општинската изборна комисија, за четвртото прегласување со дата 22.10., штабот на опозицијата го извести само по телефон, петокот навечер 20.10., дека по не цели два дена ќе треба да се прегласува.

Таа Комисија си дозволи да оди дотаму во прекршувањето на законитоста и не достави решение на членовите на избирачките одбори од страна на опозицијата. И овој момент значително придонесе за напуштање на избирачките места од страна на опозицијата. Зошто ова го потенцирам? Затоа што во првиот состав на општинската изборна комисија беше договорено гласањето да се одржи на 29.10. идната недела заради неусогласеност на одлуката на Апелациониот суд и Општинската изборна комисија, во која што три члена од првиот состав беа во оставка вклучувајќи го и претседателот.

Четвртиот круг помина како што помина и официјално неделата навечер се соопшти, со исклучок на поединечни мали инциденти четвртото прегласување се одржа во фер и демократска атмосфера и дека излегле дури и над 90% од гласачите. Вистината е спротивна. Излегоа само 5 до 10%, а за останатите "гласаа" полначите, по Гештаковски, со уфрлање гласачки ливчиња по кутиите. Значи и овој пат по стара шема нешто иновирана со учество на затворениците на викенд и слично. Тоа значи наместо 90% излезени, 90% неизлезени. Ете, тоа е одговорот на граѓаните посебно во албанските средини. Со ова се докажува правилото ако власта не верува на граѓаните и граѓаните не и веруваат на власта и тоа го покажаа со масовното не излегување и еден чесен бојкот, што да прават тоа само им остана. Ова е вистината на повеќето избирачки места во поголемиот дел на Западна Македонија.

Највпечатлив и целосен беше бојкотот што не можам да го искажам во овој момент на граѓаните во Кондово со чудесното човечко достоинство и

солидарност со невината жртва и целото негово семејство.

Во Информацијата на ПДП како и во Информацијата на Здружената опозицијата, фактите се поразителни за Македонија, за она што се случуваше во првиот изборен круг. Јас нема тука да навлегувам, ќе скратам за она што се случуваше во струшка општина.

Вториот и третиот круг се опширно коментирани во информациите на Здружената опозиција и затоа нема потреба дополнително да ги коментирам.

Незадоволство и слични оценки за локалните избори има и Либералната партија, дури и Демократската партија на Турците во своето соопштение. Факт и сведоштва изнесоа и странските набљудувачи, пред се ОБСЕ, кои во Струга на самите избирачки места ги видоа и документираа инцидентите. Значи, сите ги видоа насилствата на изборните неправилности само партиите на власт, особено ВМРО-ДПМНЕ не можат да се соочат со нив и не ја прифаќаат одговорноста. Одговорноста не може да се сокрие, да се симне бидејќи се виде дека институциите на власта посредно или непосредно учествуваа некаде и ги потпомагаа насилниците, или понекогаш се обидуваа и се обидуваат и понатаму да ги затскријат или покријат извршителите, дури и оние кои ги извалкаа своите раце со крв. Овие извршители не ќе можат ниту да се сокријат, а ќе нема ни сапун со кој ќе измијат искрваените раце за цел живот. Да не идеализираме. За време на избори секогаш се можни и имало помали и поголеми инциденти, неконтролирани поединци или групи кои стојат зад кандидати или зад листа. Овој пат проблемот е што насилствата кои се случија беа со некој потстрек и заштита од партизирана полиција. Тоа е што го прави проблемот многу сериозен и непредвидлив што ќе се случува во иднина. Дали тоа ќе ни биде како зависност од дрога на следните избори што може да ја уништи Македонија. Во таква ситуација се многу силни насилниците и опасно се множат. Конкретно во Струмица имаше масовни тепачки на изборните места и физички повреди и отворени рани. Предизвикувачи се организирани насилнички групи потпомогнати од локалната полиција, некаде предводени дури од старешините на полициските станици. Примерот во Октиси е не опростив. Ете како се заплашуваше народот на изборите. Во Струга стигнавме дотаму да бидеме задоволни што немаше овој пат куршуми како во Охрид, Кондово и

Дебар. Ете до каде демократијата од 1999 година наваму се практикува во Македонија. Нема поголем пораз за Македонија од ова што ни се случува.

Освен полнењето на кутиите во Струшко имаше и заробени опозициони членови на избирачки одбори се до 19,00 часот, до изнудување на насилен потпис на записниците за кои ниту полицијата ниту општинската изборна комисија имаа слух да им се помогне доброволно да ги напуштат избирачките места.

Имаше насилно протерување на набљудувачите од опозицијата, дури и грубо отстранување на набљудувачите на ОБСЕ. Посебно го одбележувам настанот во село Долна Белица, само како илустрација дека зборувам со факти. Со ова се исполнува мрачната слика на локалните избори видена во Струга, за која не сакаме никогаш веќе да се повтори.

Неколку збора за информацијата за нарушената безбедност на пратениците на ВМРО -ВМРО, нивните семејства и нивните домови.

Прво, наивен би требало да биде човек и да поверува дека се работи за спонтан револт на група граѓани, како што се вели во некои дискусии. Убеден сум дека се тоа добро организирани толпи од страна на Партијата на власт, што е веќе од порано видена во Македонија, па и Струга има некое слично искуство со организирани толпи на чело со локални партиски челници, дури и претставници од полицијата.

Во расправата по Информацијата за шесте пратеници, наши угледни колеги бирани од народот со цел што повеќе да се оцрнат од страна на ВМРО -ДПМНЕ се употреби меѓу другото тежок збор според мене - предавници. Каква неправда за народните предавници во македонскиот Парламент. И тоа како да беше малку, зарем само шест предавници, па се отиде понатаму со скандалозната теза изговорена од оваа говорница дека Македонија и македонскиот народ отсекогаш имале повеќе предавници од херои. Монструозна теза, штетна и неодржлива.

Вистина е дека во негативниот дел на македонската историја биле присутни предавства од типот на врховизмот, Ванчо Михајловизмот организаторите на убиствата на Ѓорче Петров, Димо Хаџи - Димов и други, а од поновата историја незаборавно е предавството што се нанесе во независна македонска држава, со газењето на македонското државно знаме, токму на Мечкин Камен на ден Илинден. Но,

позитивниот дел на чесната и мачна историја на Македонскиот народ и јунаците се безброј пати поголеми и побројни од предавствата и предавниците. Да истакнам само неколку примери како илустрација и контра теза на тезата за предавништвото во Македонија.

Да почнам само од Кресна и другите народни востанија во минатиот век. Македонските преродбеници во XIX век, посебно место во светилниците на Македонската историја, Православната црква и нејзината историска улога, како чувар на националната свест, јазик и култура низ вековите во вековното робство, создавањето на ВМРО, на Гоце Делчев, првиот Илинден, Крушевската Република и нивните херои со Крушевскиот Манифест, како историски универзален документ, НОБ на Македонскиот народ, како антифашистичко движење со АСНОМ на страната на победниците во Втората светска војна, најпосле референдумот во Македонија 1991 година, како врвен чин на независноста и сувереноста на нашата држава.

Да заклучам. Без тие светилници, ние денес не ќе постоевме ни како народ, ни како држава. Низ вековите Македонската историја имала многу карактеристики, но не мнозинство на предавници и предавства.

Македонскиот човек се карактеризирал токму со тоа слободољубие, слободоумие и херојство. Затоа неодржлива е тезата несмасно изговорена во овој Парламент за предавствата на Македонскиот народ. Македонскиот народ, точно е тоа имал повеќе страдања низ историјата, а не повеќе предавници од херои. За лесно изговорениот тежок збор - предавство, како предоминантна појава во Македонија, најмалку е потребно извинување на 6 пратеници пред се и на Македонската историја.

ТОМИСЛАВ СТОЈАНОВСКИ:

Благодарам на господинот Ковачевски.

Има збор господинот Златко Стојменов.

ЗЛАТКО СТОЈМЕНОВ:

Почитуван потпретседателе, почитувани колеги пратеници, кога се подготвувам за дискусија пред од прилика две недели сакав всушност да искажам задоволство што оваа точка се најде на дневен ред на Собранието на Република Македонија, меѓу тоа како што се одвиваа настаните во Собранието и како што се одвиваа сите околни моменти сега сакам да

изразам задоволство што конечно еден член од ВМРО - ВМРО дојде на ред да ги каже своите ставови, што еден актер, или жртва на овие настани дојде на ред и конечно ќе може да каже некој збор околу настаните што се одвиваа во изминатите два месеци во Република Македонија.

Сакам од оваа дискусија да извлечеме правилни заклучоци за да дискусијата на Парламентот биде во функција на правилни политички правци за иднината на Македонија, парламентарците, сите парламентарци од сите партии треба да се на ниво на својата задача и функција која ја имаат, избраници на народот, односно да ги надминат своите лични интереси, двојните аршини и субјективноста во интерес на општото добро и во интерес на она што треба да го извадиме максимум од оваа седница за градење на еден нов начин на размислување за идните избори и демократско милје во Република Македонија. Меѓутоа, не можам да се отргнам од двојните аршини што се случуваа во ова Собрание, на некој нема да реагирам, меѓутоа за некој од нив пред да почнам со дискусијата ќе кажам, бидејќи навистина беа такви.

Имено, вие самите знаете на каков начин оваа точка дојде на дневен ред и дека во првиот момент точката за нападот и загрозувањето на безбедноста на семејствата на 6 пратеници беше отфрлена. Јас тоа можам да го разберам како нечиј партиски став и партиска дисциплина, меѓутоа, не можам да не укажам на пратеничката должност, односно интересите на народот. Во тој контекст не можам да поминам преку тоа дека со нашето напуштање на седницата, партиите кои не сакаат да се дискутира за друго додека не се постават овие точки на дневен ред, после нас дојдоа неколку дискусии меѓу кои посебно се нагласи круцијалноста, неодговорноста на луѓето кои го напуштија Парламентот. За донесување на законот се побара одговорност од нас, односно за недонесување на Законот за одбрана. Тоа беше искажано од гласоговорничката на ВМРО - ДПМНЕ, а јас од неа очекував повеќе чувство и разбирање за нашата состојба, за нашата демократска определба за промена на Партијата бидејќи и таа самата била пратеник, како што беше кажано на СКЈ, променила партија Реформски сили на Југославија во времето кога ЈНА престојуваше и никогаш нејзината фамилија, ниту таа била тероризирана, ниту била повикувана на линч против неа и нејзиното семејство. Исто така таа имаше

обид како независен пратеник со уште еден друг независен пратеник да формира партија, помина во ВМРО-ДПМНЕ и тогаш никој во оваа држава не правеше линч, терор и атак врз личноста на еден пратеник. Затоа од неа очекував малку разбирање, чувство и доблест при гласањето за да разбере какви се проблемите на пратениците во овој Парламент, а исто така и од еден нејзин бивши колега, кој е повеќе мандати во овој Парламент господинот Даневски, кој не гласаше за нашата информација да биде поставена на дневен ред, за да после неколку дена откако биде нападнат неговиот дом по патот на двојни аршини, излезе на прес конференција да искаже колку е тешко да биде нападнат дом на еден пратеник, колку е тешко да биде нападнато семејството на еден пратеник, колку е тешко да бидат малтретирани децата, веројатно сопствените најтешко.

Третиот дел што сакам да го кажам од она што треба да го надминеме како субјективитет и двојни аршини, од досегашните 27 диску танти 16 биле од ВМРО-ДПМНЕ и други 5 од другиот дел на позицијата односно од луѓето кои гласаа против оваа точка да биде на дневен ред. Ако земеме дека во исто време некои институции и луѓе блиски до позицијата се јавија со изјави за деградација на Парламентот, се јавија со дискусии за омаловажување на Собранието, мислам дека и тоа не е во ред, бидејќи со тоа се деградира Собранието, а се друго беше блокада на работата на Собранието. Очигледно е дека дури сега доаѓаат оние луѓе кои треба да кажат аргументи во однос на точките на дневен ред. Но, ќе поминам на она што е тема, она што е на дневен ред и ќе констатирам, бидејќи се поодминати дискусиите неколку побитни моменти кои сакам да ги кажам на почетокот кратко.

Тоа е фактот дека, барем кај мене така владее чувство со ретки исклучоци дека сите како пратеници сме згрозени од насилството што се случи во Македонија овие два месеци. Сите сме противници на она што се случуваше на граѓаните во овие два месеци и оној страв што го доживеаја, сите сме против начинот на кој се вршеа изборите во Република Македонија и сите сме еднодушни во размислувањето дека Република Македонија, Парламентот и нејзините институции треба да ги надминат начинот на изборите и да ги усовршуваат изборите во иднина.

Изборите да бидат подобри и подобри. Значи, ако за овие десет години перманентно имавме слаби избори, избори

со многу мани, избори кои требаше секој наредни избори да бидат усовршување на претходните во однос на минатите, мислам дека ако цел на дискусиите на Парламентот и на политичките правци што ќе ги дадеме во овие дискусии излезе тоа, тоа ќе биде добро за овие дискусии.

Она што сакам да почнам е да го почнам делот на темата, а тоа е дека ни еден од 120 пратеници во Парламентот, верувам дека барем еднаш не дошол во расчекор од една страна со партиските интереси, партиските ставови, актуелната партиска политика, во расчекор, па дури и во судир од една страна и од друга страна со пулсирањето на јавното мислење, со актуелните политички состојби во државата, општите состојби во државата и сопствената совест, наспроти сите тие партиски интереси.

ЗЛАТКО СТОЈМЕНОВ: (Продолжение)

Така има многу моменти и во многу случаи нашата сега пратеничка група на пратеници постојано го чувствуваше тој судир, тој притисок, тој расчекор меѓу институцијата пратеник која за нас е важна, одговорна, многу одговорна функција и која обврзува на силни обврски пред бирачите и наспроти реалната состојба во која живеевме наспроти моќта на луѓето кои беа така да кажам грубо партиски моќници, односно луѓе во кои партијата имаше доверба и ја имаа реалната можност да комуницираат и со извршната власт и со структурите кои можеа да ги решаваат проблемите на граѓаните. Значи, тој расчекор меѓу функцијата пратеник која требаше да ја остваруваме и она што се вика структура која реално имаше моќ, беше постојано меѓу нас и се продлабочуваше до ден на ден. Ми се чини дека со чинот што го направивме во таа дилема, во тоа размислување, во тој судир кај нас победи чувството за интересот на бирачите, слухот за нивната волја, барем за нашите бирачи на тие шест души. И кога го зборувам ова ги имам во предвид реалните состојби кои ни се случуваа во скоро двегодишното престојување во коалицијата за промени. Пред се тука морам да ги истакнам многуте несоодветни кадровски решенија за кои текот на времето покажа дека се такви. За нас разочарувачката слаба, или никаква деполитизација на општеството, кога зборувам за деполитизација на општеството мислам на вистинска деполитизација од сите партии и од сите партиски влијанија во сите сегменти на општеството, посебно чувствителните сегменти за функционирање на

општеството, бидејќи несфатливо е да нема деполитизација на економијата, на економската работа во државата, на здравството и на другите важни гранки кои треба да функционираат независно до политиката. Дури наспроти тоа ние чувствуваме голема партизација на државата, меѓутоа многу често со несоодветни кадри како и проблемот на високиот степен на корупција и привилегираност на одредена владини функционери, високи функционери, одредена група на пратеници, несериозност кон дадените ветувања и како еден од моментите кои веќе го спомнав во еден сегмент, непрактикувањето на парламентарната демократија со дезавуирање на функцијата пратеник. Можеби тоа беше еден од клучните моменти кои најмногу не тераше на една ваква одлука и размислување. Исто така, како важен сегмент при ова морам да го кажам што се покажа подоцна при нашиот премин, големото наше незадоволство до нефункционирањето на правната држава и постоење на луѓе над законите. Тоа го тврдам. Постоеја и постојат луѓе над законите, институциите за што имаме бројни примери во државата. За нас ни тогаш, ниту во предизборието, ниту во после изборието, ниту сега не постои охрабрување, ниту тогаш, ниту сега за претходните состојби, бидејќи ние излеговме на избори за да ги промениме претходните состојби и претходните негативни појави во општеството и тука во нив не бараме никакво целосно амнестирање од состојбите кои се случуваат во државата. Оваа група на пратеници која поинаку размислуваше долго време внатре во најбројната партија и која јас мислам дека и другите политички субјекти во Парламентот тие знаеја дека поинаку размислува, даваше низа политички сигнали, имаше контакти, разговори внатре во политичката партија онака како што би требало да биде институционално да ги реши проблемите од овој тип и да ги промени состојбите во партијата на ваков начин од внатре со менување на состојбите на овие полиња кои ги набројавме од кои бевме незадоволни. Посебно на полето на третманот на развојот на парламентарната демократија и посебно проблемот на актуелната состојба во државата. Јас најодговорно тврдам дека со таквиот наш однос кон состојбите и нештата внатре се повеќе и повеќе се уверувавме дека се нема сенс и желба за прифаќање на нашите ставови и размислувања, се нема сенс и желба да се испочитуваат нашите аргументи за крајно загрижувачката

состојба и за начинот на практикување на власта. Правевме бројни контакти и разговори меѓу нас и другите пратеници и сметавме дека сме во право за тоа како размислуваме за актуелните состојби и откако се уверивме дека работите не можеме да ги промениме од внатре, а со статутот на партијата не беше дозволено фракционерство во партијата, се одлучивме да ја напуштиме коалицијата за промени и да поминеме во вистинската македонска реформа опција. Во историјата на Македонија постоеле и најверојатно во иднина ќе постојат многу, многу моменти и случувања, процеси во општеството, процеси во системот кои ќе го придвижуваат системот и општеството или кон напред, кон современи, прогресивни демократски општества, општества со правна држава, или општества со висок степен на корупција, општества кои ќе одат назад и кои ќе прават регресивни процеси. Моментот на нападот на домови на пратениците на односот, чинот, самиот чин како чин на односот кон пратеници, реваншизмот кон фамилиите, притисокот кој беше извршен верувам дека и граѓаните на Република Македонија ќе го сфатат како негативен момент во практикувањето на парламентарната демократија, бидејќи овој народ има доволно слух и чувство да ги препознае позитивните и негативните политички процеси во државата. И сметам дека во иднина ќе успееме преку една ваква седница и преку низата процеси што ќе ги покренеме да ги сопремеме овие негативни трендови во државата и да покренеме кон нешто добро и ново. Ми се чини секое замижување, несоодветно реагирање, немање политички слух за ваквите гафови неминовно ќе зададе нов удар на кривката македонска парламентарна демократија, која долго потоа ќе го намалува демократскиот капацитет на државата видно редуциран и досега и ќе го намали угледот на Република Македонија пред меѓународните институции. Ако остане вака, за жал ќе остане состојба каде што партиските структури, тајните меѓу партиски спогодби ќе се постават над Парламентот, над пратениците избрани од народот над луѓето на кои Уставот им го дал правото да ги спротивстават аргументите во корист на креирање на политички правци на државата па и ќе го одземе правото и на другите политички институции кои го имаат тоа право. Меѓутоа, јас сега зборувам од позиција на Парламентот. Не можам да прифатам ситуација кога на виделина излегуваат меѓу партиски договори од типот на оние кои ги кажуваше потпретседателот

на ДПА Тачи, за некакви промени на Уставот и слични промени кои можат да се одвиваат на високо меѓу партиско ниво, а да не се предмет претходно предмет на дискусија на Парламентот и на другите институции на државата. Сепак тоа се чувствителни прашања и јас сметам дека не може пратениците две години да се во една партија да не знаат дека постојат такви меѓу партиски договори во однос на Уставот и темелните определби на една партија. Затоа ако не ги поместиме овие процеси ќе се најдеме во едно минато време, еден минат систем каде што партиските ставови и моќници беа над Парламентот, над парламентарната демократија, место каде што всушност треба да се води борба на мислења и аргументи, да се води политички натпревар, меѓутоа на идеи и креации.

Влеговме во вистинската македонска реформска опција во опцијата, која во својата кратенка ги има четирите свети букви за нас Македонците. Со целата почит и кон тие четири букви, идеалот кон нив кога влегувавме во партијата бевме свртени сепак кон иднината, идејата ни беше иднината. Четирите букви само ги сфаќаме како идеал, почит од минатото и нешто кое го оставаме како право на сите во Република Македонија, меѓутоа чинот кој го направивме, го направивме со цел иднина на Република Македонија. Во кој смисол? Знаете, ние ќе бидеме горди и ќе бидеме задоволни ако после некое време се почувствуваме дека сме дале една мала коцка во мозаикот наречен сврзно ткиво на Република Македонија, односно луѓе кои се спремни да разговараат со сите политички субјекти и сите субјекти во Република Македонија, кои се спремни да разговараат едни со други за интересите на Република Македонија и за националните интереси на Република Македонија. Значи тоа беше првата определба која не тераше да размислуваме за иднината, односно спремност да разговараме со сите политички субјекти кои и мислат добро на Македонија, кои не мислат да ја делат Македонија, кои мислат да разговараат на темите како што е и оваа денешнава тема, унапредување на изборниот процес, унапредување на демократските процеси во Република Македонија, воспоставување на вистинска правна држава Република Македонија. И тоа се сепак национални интереси на Република Македонија и за таквите национални интереси сме спремни со сите фактори, со сите политички партии и сите националности во Република Македонија да разговараме. Кога велам свртени кон

иднината, кога мислам на коцката во мозаикот на сврзното ткиво, мислам на престанок на делбите. Јас лично сум против сите делби во Република Македонија, против сите филства и манства и ние кога тргнавме пред се тргнавме во тој правец. Јас не се согласувам со ни една квалификација од типот на бугарофилства, на србоманства, на гркоманства итн. Ние сепак сметаме дека треба да имаме дијалог со сите македонски структури, кои ќе бидат свртени кон иднината и нема да гледаат на овој начин со делба на граѓаните на Република Македонија.

Во овој дел имав своја идеја со која сакам да реплицирам на еден начин на господинот Нано Ружин за идејата како можеме еве, да дадеме политички придонес со нашата дискусија во тоа национално помирување, национален дијалог околу проблемот со изборите и при припремата на говорот имав сопствена идеја меѓутоа сметам дека неговата идеја е одлична, добра, меѓутоа сепак е една формула за една понапредна, поразвиена држава, дијалогот каде го поставува посилен кон послабиот, позицијата кон опозицијата, сепак тоа е еден модел од развиените општества, еден модел од земјите кои исчекориле многу понапред во демократијата. Мојата идеја беше малку еден чекор поназад. Јас сметам дека некоја од институциите на државата конечно треба да ги обедини, да ги собере на разговор, на дијалог сите политички субјекти кои се релевантни во државата, сите парламентарни партии и вон парламентарни партии кои значат и кои можат да придонесат на смирување на страстите и кон формирање на друг вид на извори, на ставање крај на насилствата, на ставање крај на понижувачкиот изглед на изборите и на функционирање на демократијата и правната држава во Република Македонија. И токму размислувајќи која институција може да го направи таквото нешто, мое мислење е, лично мое мислење е дека тоа треба да го направи институцијата претседател на државата. Јас мислам дека тој може, тој го има тој капацитет, право, треба да собере и политичка волја тој и сите водачи на сите тие партии, лидерите на сите тие партии и мислам дека е време да седнат на една заедничка средба и да почнат со националното помирување. Национално помирување за мене не е помирување на Ванчо Михајлов и Лазар Колишевски на бугароманите, на србоманите, национално помирување не е и помирување на историјата, анализирање на фашизмот, на

врховизмот. За мене национално помирување сме ние. Националното помирување сме луѓето кои сме овде кои треба да промениме во ова општество нешто, национално помирување ако собереме сила од овде, од овој Парламент да промениме нешто во начинот на изборите во Република Македонија, национално помирување е ако успееме да го вратиме достоинството на македонскиот граѓанин кога излегува на избори, национално помирување е ако го вратиме достоинството на македонскиот граѓанин кога излегува во странство, ако воопшто може да излегува. Тоа се стратешки определби над кои треба да работат сите релевантни политички партии, определби за кои не треба да има делби и токму тоа се моментите на националното помирување. И затоа сметам претседателот на Републиката, може да направи таков напор, или да се најде друга формула во која лидерите на политичките партии ќе можат да седат на една заедничка маса и да ја постават црвената линија од која не може да се оди. Ако тие лидери во тој собир кој го кажувам седат на една маса и се договорот околу рекетарството, околу насилствата, околу функционирањето на МВР во текот на сите тие избори, јас мислам дека тука ќе се почитува некоја политичка етика и тука ќе биде првиот исчекор кон националниот дијалог и исчекор кон националното помирување кое пак ќе кажам не треба да го бараме назад во историјата, историјата мислам дека треба да ја оставиме на историчарите за некои настани и за некои личности навистина нема историска дистанца и мислам дека не е во ред да се зборува од политички аспект за нив, а ние имаме долг кон денешните, а посебно кон идните генерации да го направиме тоа национално помирување. Националното помирување треба да биде и меѓу македонските и албанските партии на планот на националните интереси на Република Македонија, а нема држава во светот која нема свои национални интереси.

Ќе се вратам на она како размислувавме и кои беа нашите разлики во однос на претходната партија, ќе се вратам на самиот чин на ова истапување од самата партија. Со самиот чин на истапување од самата партија не бевме свесни во какво демократско опкружување, во каква правна држава и во каков амбиент ќе се најдеме. Навистина не очекувавме такви реакции и такви притисоци и такво практикување на демократија, таква лекција за нас кои поинаку демократски размислувавме. Со промена на партијата, мислејќи дека се

наоѓаме во каков таков демократски амбиент во државата, наеднаш синхронизирано на сите учесници на преминот организирано од претходната партија и смешни се сите тврдења кои зборуваа за спонтаност, со злоупотреба на државните органи пред се на МВР, тие постојано беа присутни, а не ја вршеа својата функција и тоа е злоупотреба, невршење на својата функција. Јас не видов ниедна камера и снимка од пред домот на пратениците, тоа лесно се идентификува со една камера можат да се идентификуваат сите учесници и тоа го прави во редовна постапка МВР. Дали беа расипани камерите на МВР или не сакаше да снима тука е прашањето за мене.

ЗЛАТКО СТОЈМЕНОВ: (Продолжение)

И така ние се најдовме во еден амбиент од Јужна Америка, се најдовме во камен јајце каменувани од бившите сопартијци и тоа не бившите сопартијци, пред се директори, кандидати за идни директори и раководители, високи партиски функционери кои покажаа висока партиска дисциплина, верност кон водачот и партијата и голема желба и заслуги за да ги задржат своите фотели и функциите. Ваквото поимење на демократијата и таканаречените спонтани собирања и атакувања на нашите домови, всушност и во еден од настапите на еден од пратениците, господин Флоровски кажа дека тие ја контролирале масата пред домот на Симев, значи биле во контакт со масата, што зборува за организираноста на тие собири. Значи, нарушување на приватноста на домовите, атак врз приватниот имот на луѓето, атак врз сигурноста, посебно на луѓето кои немаат никаква врска со политиката, е страшната работа што се случи во Република Македонија и на сцена стапија изливот на бес, улична демократија, примитивизам, кршење на законите на Република Македонија и зададоа тешка рана на тешко изградената и крива демократија во Република Македонија, му влеаја страв на обичниот граѓанин бидејќи беа поттикнувани и оправдувани од највисокото раководство во државата. Поттикнувањето на толпа е соучество. Јас не сум правник но правниците тоа ќе го кажат, мислам дека и тоа е кривично дело. А некои изјави на високи функционери, па и изјавата на премиерот за морално етичкото оправдување, можеби има такви елементи.

Дека страдаа невини луѓе не треба да се кажуваат примери. Сите ги знаат тие примери од јавноста. Кај мене на пример

при исфрлање на бесот беа мавани прво станови на други невини граѓани, па после беше мавано на мојот стан. Меѓутоа, тоа е работа на МВР. Ја оставам таа оперативна работа на МВР да ја дозаврши. Меѓутоа, сакав да кажам за стравот кој се јави кај граѓаните.

Граѓаните рефлексно реагираа со невиден страв. Велеа што ако вакво нешто се случува на јавни функционери, на пратеници, каква ќе биде сигурноста на нивните домови. Што ако заштитеноста на приватниот имот на пратениците е ваква, што е ако е третманот на пратениците ваков и што ако вака функционира МВР во нивната заштита, каква е сигурноста на граѓанинот, каде е превентивната функција, каде е функцијата на државата и на нејзините органи, во обезбедувањето на сигурноста на обичниот граѓанин. Тој страв кај граѓаните е оправдан.

Прашањето е кој имаше право за свои политички цели да поттикнува на акции во кои беа вознемирувани, заплашувани и загрозувани граѓаните во деловите каде се случуваше тоа. Кој имаше право да ги исплаши жените и децата во тие ноќи, во стилот на "Ноќта на долгите ножеви" и каква педагошка лекција за цивилизирано општествено уредување добија младите во оваа држава, од начинот на однесување на толпите поттикнувани од политичките субјекти. Каква политичка лекција добија младите од мојата околина, особено кога во една од наредните вечери ќе излезе премиерот во редовната хроника, за неговите активности, наречен Дневник на МТВ 1 и 2 и ќе зборува за етички норми и морал. За да го оправда насилството и кршењето на законот од страна на голема група од 60 до 70 "високо морални" ново наменувани раководители и директори или кандидати за вработување во јавните претпријатија. Единствено мала забелешка е што директорот на Јавното претпријатие за комунална хигиена не дошол следниот ден да испрати екипа на увид, да ги исчисти кутиите на малборо, давидов, ким, лорд и други скапи марки на цигари и присутните членови на МВР како не успеаја идниот ден кога повторно имаше собирање, да идентификуваат ниту еден од овие загрозувачи на безбедноста на граѓаните и кршачи на законот. Тоа е трагичниот дел.

Жално е што сите луѓе кои биле во близина на настанот, живеам во комплекс на згради, каде што живеат од прилика 400 луѓе кои и тогаш и сега можат да

идентификуваат низа учесници во настанот, мавачи со камења, уништувачи на туѓите добра, загрозувачи на безбедноста, напаѓачи на приватниот имот. Единствено тоа не успеа да го направи Штипската управа на МВР. Таа не успеа да го направи до ден денес, и јас на тоа немам коментар. Штипската управа на МВР е само уште еден пример на практикување на власта. Тоа е доказ дека не постои правна држава, дека законите па дури и одлуките на нејзината Влада, не важат за сите. Единствено постојат поеднакви граѓани, постојат граѓани за кои еднакво не важат законите. Постојат граѓани, кои можат да употребуваат огнено оружје неказнето во државата. Постојат луѓе, кои можат да узурпираат тротоари, улици, да ја загрозуваат безбедноста во сообраќајот и да останат неказнети. Постои во државата перманентно 10 години да речеме експанзија на наркоманијата, а во Штип се случи и не спроведување на Владина одлука од Штипската управа на МВР.

Имено, во Штип - Штипската управа на МВР четири пати не успеа да ја спроведе извршен судија, да влезе во просториите, да го внесе директорот во Радио Штип. И дека Радио Штип вршеше атак, политички линч врз противниците на одредени политички структури од Штип и се пресметуваше со двајцата пратеници од Штип, Штипската управа на МВР не успеаваше да влезе и да ја спроведе Владианата одлука. Тоа се случуваше некаде во времето кога цела Флорида стана да не го врати Елиен, меѓутоа едно утро влегоа луѓе со маски, го земаа Елиан и ја спроведоа одлуката на судијата од Судот во Флорида или од каде беше. Тоа беше манифестација на правна држава, не беше важно мислењето на Клинтон, не беше важно ни мислењето на целата јавност, беше важно спроведувањето на одлуката на правната држава, односно на судиката во Америка. Потполно обратен случај во исто време се случуваше во Штип. Четири пати не можеше да се внесе извршен судија и судските извршители и директорот заедно со органите на МВР. Сета таа Штипска управа на МВР не успеа да ги идентификува напаѓачите на приватниот имот на граѓаните, за да само два дена после нападите, началникот на МВР - на УВР Штип, бидеј унапреден во заменик министер и началник на ГУВР - Скопје. Еден еклатантен доказ дека над интересите за владеење на правото, над

интересите за владеење на правната држава, над интересите за функционирање на државата, постојат партиски интереси.

Од многу пратеници овде беше кажано информирањето како рана која ја мачи демократијата во Република Македонија. Се сложувам дека сеуште треба информирањето во Република Македонија да се менува во позитивни процеси, меѓутоа, предупредувам преку овој пример што го кажувам, дека преку еден медиум кој го контролираа луѓето кои се жалат од информирањето во оваа држава, имаше линч на двајцата пратеници од Штип во тек на 6 месеци, со сеене на невиности, лаги и клевети.

За да ви дадам пример за какви спонтани, како што многу пратеници овде милуваат да кажат, мислам дека и самите не веруваат во тоа, се работеше пред нашите домови, ќе ви го кажам мојот пример. Имено, за време на промотивната Конвенција за изборите на ВМРО во Универзалната сала, бев присутен таму, се случи каменувањето и нападот на домот на пратеникот Ѓорѓи Тодоров и со групата пратеници кои бевме присутни на самата Конвенција, отидовме да видиме што се случува во домот на Ѓорѓи Тодоров. Кога го видов она што се случува пред домот на Ѓорѓи Тодоров, кај мене се јави страв нешто слично да не се случува пред мојот дом. Во мојот дом, бидејќи јас бев на Конвенцијата со својата сопруга, беа мојот 70-годишен родител и 8-годишната ќерка, во тоа време кога беа нападите. Се јавив и побарав да бидат отстранети од домот и замислете, тие се разминаа при излегувањето, кога ги изведуваа, тие се разминаа со колоната која запираше пред мојот дом и откако разбрав дека мојот дом бил нападнат, замислете кој ќе беше внатре, се јавив на двајцата претседатели на изборни единици. Во Штип има две изборни единици, на двајцата претседатели на изборни единици од ВМРО-ДПМНЕ во Штип да ги предупредам, бидејќи знаев дека се од нив организирани, дека јас не сум внатре и да престанат со организацијата на ваквите собири. На едниот му беше исклучен телефонот, а другиот ми кажа дека бил пред мојот дом за да ги контролира и сопре насобраните граѓани, да ги контролира изливите на насобраните граѓани. Тоа значи дека и тие беа таму присутни. Преку мобилен телефон ми кажа дека навистина му е жал за состојбата на мојата жена и ќерка внатре. Значи, тие кога маваа, мислеа

дека се внатре мојата жена и ќерка. Можеби ова не е нешто што треба да се зборува од парламентарната говорница, меѓутоа очигледно има заслепени луѓе со политиката до таа граница, што мора и вака некои вакви работи да се кажуваат од оваа говорница.

Незнам дали оние инспираторите и нарушувачите на ваквите спонтани собири добија контра извештаи дали во ваквите јуначки дела, во темницата, во доцните ноќни часови, дали доволно ги исплашија мојата жена и моето дете во нашето заедничко живеалиште. Дали со тоа се запази морално етичкиот момент во нашата држава на кој требаше да се повика, или дали некој од високата функција која ја има, требаше да повика на мир, на сопирање на улична демократија и на малтретирање на невини луѓе во оваа држава.

За мене и ден денес остана тајна, дали контра извештајот стигна до премиерот и до високите структури, дали се тие доволно исплашени и дали се чувствуваат безбедно во своите домови, тие и граѓаните од околината.

Јас сеуште апелирам до повиканите органи, за жал од повиканите и заинтересираните органи за ваквите состојби тука го гледам само господинот Јавен обвинител и јас сум благодарен што барем тој е овде, не удостојува со неговото присуство, а за сериозноста, за размислување за овие проблеми од страна на министерствата и надлежните органи кои треба да ја штитат правната држава зборуваат овие празни фотелји. Јас сеуште кон апелирам и тоа го има го заклучоците, да реагираат според законите, прописите во државата и тоа посебно го апелирам кон МВР и кон Обвинителството, како дел од независното судство.

Не можеме ние господине Јавен обвинител, државен јавен обвинител да бидеме задоволни после сите овие случувања од функционирањето на независното судство во Република Македонија, ако ни еден од овие прекршители на законот не е идентификуван, не одговора според позитивните законски процеси во Република Македонија.

Морам во оваа прилика навистина, би било чесно да се заблагодарам на голем број чесни членови на ВМРО-ДПМНЕ, кој во голем број се јавија и од повеќе градови и од мојот град и ги осудија овие настани и овие постапки

и посебно сакам да се заблагодарам на членовите од мојот град од ВМРО-ДПМНЕ, кои се јавија и кажаа дека иако ги повикуваат од Штабот, тие нема да одат во такви акции, а јас мислам дека од овој говор нема да имаат политички реперкусии.

Сакам да ве потсетам сите, дека во традицијата на Македонија, на Македонскиот народ, во традицијата на мојот град Штип, ваквиот начин на однесување нема корени. Ваквиот начин на однесување не е во гените на нашиот народ и не сакаме никој да го всадува. А кога ние би имале вистинска правна држава, а сторителите на ваквите дејствија би биле фатени, пред се идентификувани и санкционирани според законите какви што владеат во секое нормална правна држава, какви што се државите од Западен тип. Меѓутоа, самите поттикнувачи, со јавни изјави, со наредби и слично би одговарале за кривично дело и би сноселе соодветна одговорност за искажаните поттикнувања на толпата.

Почитувани пратеници, уште при првиот исчекор од една во друга партија, што е апсолутно демократско право на однесување на секој човек, на секој пратеник, се покажа дека со ваквата манифестација, групата која го направи овој исчекор била во право. Бидејќи ние се откажуваме од привилегиите на власта, од додавката позиција и се она што го носи таа, во име на враќање на парламентарната демократија во државата, наместо партиска демократија, во име на анулирање на партиските и локалните моќници и во име на профункционирање на правната држава. Ако дадеме сасема мала коцка и во овој мозаик, ние ќе сме задоволни и ќе сме среќни, а иднината ќе го покаже тоа.

Порачуваме на сите граѓани на Република Македонија дека ова го правиме, бидејќи сметаме дека граѓанинот на Република Македонија не смее да чувствува страв. Не смее да биде загрозна неговата безбедност, иако гледа каква е безбедноста на еден пратеник, сметаме дека нема политичка борба која ќе биде оправдана со предизвикувањето на страв врз едно мало дете, врз едни невини граѓани и така натаму.

За жал, во Република Македонија во ова тажно време на транзиција, во кое нашиот граѓанин во секојдневниот живот го чувствува како

тешко и мачно време и страда од практикувањето на својата власт, на власта од нашата држава, произведе и таканаречени мутант демократи. Кога мислам на тие мутант демократи, сметам на луѓе нус продукти на пост комунизмот, период кој уште не успеале да го апсолвираат, односно да го апсолвираат раниот комунизам, тоталитаризмот, болшеvizмот, препознатлив по слепата верност и послушност кон водачот и по омразата и лесните квалификации за нивните политичките непријатели и противници. Тука лесно се даваат квалификации непријатели и предавници, шпиони.

Јас ќе ви кажам еден пример. Преку тој пример ќе ги препознаам некои од квалификаторите, кои лесно даваат такви политички квалификации.

Знаете, во периодот после војната и национализацијата, на еден од најбогатите Штипјани му бил одземен имотот, односно неколкуте дуќани во центарот на градот, две куќи и третата семејна куќа во која живеел, му била вселена со четири фамилии, а тој останал да живее само во една соба со својата фамилија. Тоа било такво време, тоталитаризам, болшеvizам, меѓутоа, кога тој одел секој ден на работа, морал да носи табла со натпис воен богаташ. Како што ги гледам некои политички јуришници и подобници од оваа говорница, како лесно кажуваат квалификации, како лесно напаѓаат шпиони и предавници, мислам дека ние шест души до сега, ако бевме во тоа време, со тие луѓе, ќе бевме луѓе паноа.

ЗЛАТКО СТОЈМЕНОВ: (Продолжение)

Да донесат во Европа демократија по европски терк, да донесат правна држава, да донесат еднаквост кон законите да нема луѓе над законите и тоа се чекорите со кои ќе не признаваат во Европа и ќе не почитуваат и така ќе влегуваме во Европа, а не со преговори со меѓународните институции и со декларации и исполнување на чекор по чекор. Чекорите можат да се прават и внатре во државата, европизација на Македонија пред се. Да не зборувам во овој поглед на почитување на човековите права, почитување на приватниот имот за подигнување на економскиот стандард на граѓаните, меѓутоа не економскиот стандард како што се милува да се кажува статистички со бројки, туку народски, подобрување на живеачката. Тоа да го почувствуваат граѓаните.

На крајот ќе кажам неколку синдроми неколку мои гледања на состојбите во Македонија кои навистина ме загрижуваат во денешниот момент во Македонија и можеби имаа многу влијанија во моето политичко размислување при моите одлуки и одлуките на моите колеги во оваа ситуација. Јас не сакам да тврдам дека овие синдроми постојат во Македонија, меѓутоа луѓето што ќе се најдат во овие синдроми сакам само да ги сфатат како добронамерни, предупредувачки, превентивни совети, овие синдроми да не се случуваат во Македонија и не посакувам да и се случуваат.

Како прв синдром ќе го кажам синдромот на најголемиот исидент во Европа, во Источна Европа Лех Валенса. Човекот кој ја направи првата дупка во Берлинскиот ѕид, човекот кој прв удри по железното перде меѓу исток и запад, човекот кој го разниша комунизмот. Синдромот на Лех Валенса му се повтори на Жељу Желев. Тие беа одлични опозиционери, одлични луѓе во опозицијата, одлични рушачи на комунизмот и промотори на прогресивни идеи, меѓутоа станаа лоши државници кои денеска неможат да добијат ни 1% од гласовите на своите држави.

Друг синдром кој несмее да се случи и кој ме плаши, тоа е синдромот во тоа време во Србија што се случуваше кога Слободан Милошевиќ беше претседател на Србија, на Федералната единка Србија и претседателот на Сојузната држава Воислав Јовановиќ. Реално во праксата, во институциите на државата Слободан Милошевиќ и ја имаше целата моќ и тој владееше со инструментите на државата додека Владислав Јовановиќ во тие моменти иако беше претседател на Сојузната држава скоро и да немаше никаква власт во државата. Јас непосакувам во Македонија да има мешање на ингеренциите и диспропорција меѓу поедините сегменти на власта. Извршната власт мора да ја има извршната власт, претседателот на државата мора да ја има претседателската власт, Парламентот мора да ја има парламентарната. Не може извршната власт да биде над другите сегменти на власта во реалното практикување на власта, а тоа се случуваше во Србија. Предупредувам дека не сакам тоа да се случува во Македонија на релација премиер - претседател на држава.

Најстрашен синдром за мене, многу експлоатирам во медиумите и меѓу нас овде е синдромот на Џорџ Орвер. Многу од нас го експлоатираат тој синдром, го експлоатираше и како опозиционер

денешниот премиер на РМ, меѓутоа јас го знам него како противник на синдромот на Џорџ Орвел, односно човекот кој можеби најеклатантно, најдрастично го опишал моделот на тотилатаризам во една држава во своите дела, меѓутоа манифестациите од типот на појавата на голем екран од Кале, каде сите други граѓани се мали дава такви чувства кај мене, или појавување на телекомуникациските врски за време на олимпијадата од Македонија кога веќе во Австралија се наоѓа претседателот на државата или најавите на митинзите навистина наликуваат на таков синдром и навистина ако премиерот таквиот синдром не го почитува тогаш тој треба да се ослободи од луѓето околу него што го гајат тој синдром.

Конечно, дел од тој синдром сакам да го кажам и синдромот на искажување на верност кон водачот, што можеби е потсиндром на овој и кон курсот на партијата. Такви примери имавме во периодот кога беа напаѓани нашите домови и навистина сметам дека е едно милје од минатото време, а се појави во тој момент во вид на писмо од одредена група не, туку сите пратеници од еден град кои искажуваа верност кон водачот и дека нема да останат од патот на партијата, или пак сериско појавување на сите пратеници до еден од град во централниот дневник на МТВ, во кое појавување цел беше искажување на верност кон партијата и верност кон водачот.

Еден страшен синдром кој беше начнат, мислам добронамерно и коректно, можеби не беше добро сфатен од г-ѓата Ѓулистана Марковска беше она што и јас се согласувам со него посматрањето на луѓето и политиката преку пари, провизии и бројки.

Навистина жални се некои тенденции кога некој сака политичките процеси во Македонија да ги симплифицира преку провизии, преку поткупување, преку бројки. Тоа зборува повеќе за карактерот на тој што размислува така и зборува или не сака да ги види политичките моменти или замижува пред нив.

Мислам дека сите оние пратеници кои го поддржуваат овој тренд на посматрање на пратениците преку бројки, пари, провизии е некоректен став према самите себе и кон чување на дигнитетот на пратеникот и Парламентот.

Тука морам да кажам уште нешто. Од самиот истап од партијата, бидејќи бевме наречени албанофоби, јас во еден дел од нашата дискусија се изјаснив дека ние како пратеници сме против сите фобии и сите

делби во оваа држава. Албанофобството во нашите редови го сметам како етикетирање, изместување на темата на разговор, а темата на разговор е актуелната состојба на државата, демократските процеси и правната држава и уште еднаш сакам да кажам дека ние сме против сите фобии, филства во Македонија и ќе останеме на тој курс. Ние сме за дијалог со сите луѓе кои ќе застанат зад националните интереси на Македонија и неделене на Македонија.

Сега сакам да се заблагодарам за коректниот прием и чувството на демократичност од европски тип кој го покажа првиот човек на Парламентот, г-динот Саво Климовски при неговиот прв прием на пратеничката група, при нашето појавување за прв пат во Парламентот.

Тогаш тој не прими со манир на европски демократ прифаќајќи ја нашата група како еден нормален демократски чин и случување во РМ ветувајќи ни дека ќе ни ги овозможи сите услови за работа, што се покажа и во иднината ни ги обезбеди сите лобистички потреби за функционирање на групата во Собранието.

Исто така сакам да му се заблагодарам на неговата реакција, иако тој не беше дел од органите кои можат да ја покрената извршната власт, сепак неговото лобирање кај извршните органи во обезбедувањето на нашите домови беше присутно и беше навремено, правремено реагирање и во тој дел мислам дека реагираше како вистински претседател на Парламентот.

А оној прв несреќен ден кога не и даде на групата протоколарно да зборува и можеби учествуваше во блокадата на Собранието го сметам како еден лош ден на претседателот на Собранието, кој може да го има секој од нас во својата работа.

Што се однесува до претседателот на државата и за него би сакал да кажам нешто.

За време на нападите на домовите на пратениците тој беше во вилата во Охрид и очигледно до ден денеска незнае дека се случило тоа во Македонија, незнам дали е информиран дека е загрозен животот и безбедноста на пратениците и нивните семејства, меѓутоа знаејќи го од Косовската криза кога покажа голема грижа за бегалците и за пудлиците во Европа очекувам во иднина некаква реакција од него на овој план во заштита на демократијата. Јас се извинувам, меѓутоа во однос на него, бидејќи тој секогаш благословува добронамерно на крајот од своите говори со "бог да не благослови" и

не благо поучува со добри совети, кои навистина високо ги ценам, ќе прочитам само еден дел од новиот завет.

Исус отиде во маслиновата гора, а во мугрите повторно дојде во храмот и сите луѓе доаѓаа кај него. Тој седна и ги поучуваше. Тогаш законците и верниците, фарисеите доведоа една фатена жена во прељуба. Одкако ја поставија на среде му рекоа: учителе жената е фатена на самото дело во прељуба. Мојсие ни нареди во законот да ги каменуваме таквите, а ти што велиш? Тоа го рекоа за да го искушаат, та да имаат за што да го обвинат. Исус се наведна и почна да пишува со прст по земјата. Но, бидејќи и натаму го прашуваа се исправи и рече: Оној кој од вас безгрешен, прв нека фрли камен на неа и пак се наведна и пишуваше на земјата. Тие кога го чуја, тоа почнаа да отстапуваат еден по еден, почнувајќи од најстарите, а Исус остана сам со жената која стоеше на среде. Исус се исправи и рече: Жено каде се другите? Ниеден ли не те осуди. Таа одговори: Ниеден г-дине. Исус и рече: Ни јас не те осудувам, оди си и отсега не греши веќе.

Тоа е една порака и мое размислување околу овој случај до претседателот и односот со каменувачите. Јас од него сеуште очекувам да се изјасни по случаите на каменувањето, бидејќи тоа се големи удари и дупки во демократијата во Македонија, по случајот на трагичниот настан во Кондово, посебно трагичниот, морам да го назначам Кондово како најтрагичен дел во сите овие случки кои следуваат, бидејќи таму загина млад човек и по трагичните настани со многу трагични последици во Охрид. Очекувам да направи повик и гест кон смирување на страстите и можеби некоја од идеите кои ги спомнав претходно.

Исто така до нас пратениците по повод овие информации има и информација на МВР. Јас неможам а да прескокнам во моето зборување да се искажам по оваа Информација, дека навистина информацијата е штура, дека Информацијата е некомплетна, не соодветствува со настаните и е тенденциозна. Навистина е тенденциозна. На пример МВР не успеал да го види она што го виде секој граѓанин во град Штип, дека покрај мојот стан беа нападнати уште два стана. Дека покрај јајцата и пиперките беа употребувани и камења. Дека на пример, соседот под мене има скршени прозори. Тоа се едноставни факти за кои не треба јас да ве замарам од оваа говорница,

меѓутоа морам да кажам некои аргументи од штуроста на таа Информација и затоа ваквата тенденциозна и несоодветна Информација, како што беше и реакцијата на МВР не придонесуваат за смирување на состојбата, не придонесуваат за функционирање на правната држава, не придонесува кон она што сакаме да го постигнеме во иднина во РМ. Јас неверувам дека се работи за непрофесионалност, туку сметам дека се работи за политички субјективизам, намерно не идентификување на напаѓачите, бидејќи секој граѓанин од Штип ако го прашаат нив ги знае.

Мислам дека и обвинителството се вклопи во таа атмосфера. Можеби за тоа е виновно делувањето на МВР, меѓутоа два месеци поминаа од нашите напади обвинителството како дел од независното судство нема покренато, мислам не треба да е задоволно тоа дека досега нема ниедна прекршочна постапка за тие граѓани што каменуваат. Два месеци се сепак долг период.

Сметам дека сите овие лоши реакции на државата, затајувањето на правната држава поставување на политичките интереси над државните интереси придонесоа за идните настани. Тоа беше во преквечерието на изборите, а потоа се случи се она што се случи на изборите. Лошата реакција на органите на државата придонесе со тоа да се случат и настаните што се случија подоцна во Кондово, Охрид, Западна Македонија. Затоа ние во почетокот пред изборите со загриженост јавно повикувавме која би била цената на сигурноста на граѓанинот, која е цената на детската солза, напиша еден од новинарите, меѓутоа цената испадна превисока во изборите цена имавме и човечки живот. Остана прашањето? Зарем борбата за власт е доволна цена и има ли граници таа борба за власт во РМ. Традиција ли станува во РМ насилниците или т.н. симпатизери да се неизбежен дел од изборите или ќе го победиме тоа. Ќе ставиме ли крај на сето тоа. Јас најодговорно ви тврдам од оваа говорница дека и сега во Македонија постои рекетарство и постојат наградени граѓани кои учествуваат во изборите и кој ќе учествуваат во идните избори. На теренот во РМ има луѓе кои добиваат бенефиции од оваа држава и сега во вид на бизниси, најчесто тоа се приватни локали со атрактивни позиции и слични позиции, и сите тие потоа се појавуваат како насилници во текот на изборите. На таквото нешто во РМ мора да му се стави крај инаку насилството РМ ќе продолжи. А тоа е во

рацете на власта и во рацете на институциите на власта. Тие не треба да ги користат повеќе нивните услуги ако сакаат оваа појава во Македонија да ја нема. Затоа се прашувам, кој во РМ ги толерира тие насилници, кој ги плаќа и кој ги наградува.

Бидејќи повеќе од времето бев на тие настани околу случувањата на преминот на пратениците сакам да кажам и само кратко неколку збора за Охрид.

ЗЛАТКО СТОЈМЕНОВ: (Продолжение)

И тоа е дел од темата. Многу сакам да изразам жалење што Охрид како поим за град на Климент и Наум, како поим град на културата и музеите беше направен како град од САД, но за жал од 30-тите години од времето на сликите што ги гледавме во филмот "Недопирливите" и тоа е жална слика. До каде ќе одиме со рушење на темелните вредности на оваа држава, до каде ќе одиме со рушење на угледот во меѓународни рамки на државата. Сега ќе собереме ли сили во институциите на државата, односно еве и преку Парламентот да покренеме позитивни процеси, или и понатаму ќе ја рушиме самопочитта меѓу нас и почитта од граѓаните на Република Македонија. Тоа е прашање до сите пратеници во овој пратенички дом. Инаку не можам да се отргнам пак од пораката, граѓаните, пратениците, кога зборувам граѓаните, сите граѓани на Република Македонија не сакаат тенденциозни и инсуфициентни како и селективни услуги на јавниот сервис, наречен Министерство за внатрешни работи. Финансиран од џебот на граѓанинот, избран во овој дом. Ние сакаме МВР да ги штити интересите подеднакво на сите граѓани и еднаков третман на сите граѓани од страна на Министерството за внатрешни работи, што не беше случај во низа примери што ги наброив во моето излагање порано. Како дел од тоа барам и независно судство, можеби и ние треба во идната законска легислатива околу начинот на изборот на судиите, влијанието на политичките фактори во судството да размислиме уште, можеби не го најдовме најсоодветниот модел на избирање на судиите и на функционирање на независното судство, меѓутоа, верувајте дека граѓанинот на Македонија се уште нема чувство дека има независно судство, тој факт го потврдија и низа пратеници. Јас посакувам еве тука е еден претставник од независното судство, Јавното обвинителство во најскоро време да докаже дека има сила да биде дел од

независното судство. Ние бараме ред и мир, правна држава и откривање на виновниците. Би сакал тука да дадам и една иницијатива, која мислам дека стои бидејќи не ја спомна никој случката во текот на изборните процеси, а тоа е она што се случи на Австрискиот амбасадор некаде во Западна Македонија, каде што тој беше тотално избркан од изборното место, мислам дека тој чин не доликува на угледот на Република Македонија кој сака да го гаи пред меѓународните фактори. Ни го нарушува угледот во билатералните односи меѓу Република Македонија и Австрија и сметам дека ние веројатно имаме група за соработка со Австрија и сметам дека таа група или некоја група, друга група од Парламентот треба да оди со дел од заклучоците кај амбасадорот, да направи една посета и да покаже добра волја и да покаже дека ние направивме грешка во тој период, направивме некои инциденти, меѓутоа, ние сме луѓе кои мислиме изборните процеси и демократските процеси во Република Македонија да ги издигнеме на повисоко ниво со што би го оправдале малку угледот на Република Македонија пред овие структури, бидејќи ваков еден инцидент навистина не доликува на една држава, држава која претендира да влезе во европските структури.

Во оваа прилика кога сум кај меѓународните структури сакам да се заблагодарам на ОБСЕ, тој беше спомнати од шефот на Пратеничката група на ОБСЕ дека има контакти со нив. Луѓето од ОБСЕ веднаш дојдоа по каменувањето. Тие не затаија, дојдоа, направија увид, разговараа со нас. Не се појавија никој од нашите институции, државните институции на Република Македонија, меѓутоа тие дојдоа.

Јас неколку пати во мојот говор ги спомнував мозаиците и коцките и сакам да кажам уште нешто за крај. Јас се надевам дека ако оваа дискусија, ако овој наш чин, ако овие процеси дадат мал придонес кон формирање на нов модел, односно модел на чесен и одговорен политичар во Република Македонија или почесен и поодговорен политичар во Република Македонија, ние навистина ќе бидеме задоволни во иднина од чекорот што го направивме. Реваншизмот кој се случи врз нас, оставам да суди јавноста, бидејќи реваншизмот е карактеристична особина на мали и комплексирани луѓе. Јас сметам дека во политиката тој не треба да постои, туку треба да постои

великодушност, а на две работи морам да одговорам кои беа споменати во дискусиите.

Еден од пратениците кажа отприлика во стилот на догмата во стилот на сколастиката црковна, менувањето на партијата е менувањето на вера. Ако партијата е и верата, тогаш партиската програма е Библијата. Некои пратеници очигледно или не ја почитуваа или не ја прочитале Библијата.

Исто така сакам на господинот Андов, еве, една мала сугестија или реплика да му искажам во однос на моделот. До нас пратениците е донесен веќе тој модел на пропорционален систем кој еве јас да признам сосема не сум разгледал тој модел кој го тој нуди, меѓутоа неговиот пропорционален систем е целиот, комплетниот изборен модел е пропорционален систем. Дали Македонија, сега ми се отвара преку овие точки на дневен ред, дали Македонија е спремна за потполн пропорционален систем како размислување, не како реплика, бидејќи ако на листите се избрани само луѓе од пропорционалниот систем, замислете на листите да бидат само луѓе со тврди политички ставови и политички војници кои лесно квалификуваат, лесно напаѓаат, имаат тврди и непроменливи ставови. Јас не верувам дека ќе има дискусија за многу, многу точки во Парламентот за кои навистина треба конструктивно да се дискутира и за мене останува отворено прашањето дали политичкиот момент во Република Македонија е таков да се размислува за еден ваков модел.

На крајот една добронамерна, најдобронамерна порака за Владата и за премиерот. Ќе му кажам една реченица која скоро ја слушнав на некоја од телевизиите. Ако човекот не е дел од решението, тогаш тој е дел од проблемот. Прашањето од мене е дали оваа Влада е способна да ги реши проблемите? Благодарам.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Благодарам на пратеникот Стојменов Златко.

Почитувани пратеници јас имам една мала сугестија до вас. Бидејќи овде се пријавени 32 пратеника за збор, по можност другите пратеници да ги скратат говорите за да им дадеме прилика и на другите пратеници да учествуваат во расправата по оваа точка. Тоа деловнички не е ограничено, но сепак мислам дека

треба да имаме предвид неколку фактори овде. И концентрацијата и средствата кои ги трошиме за овие седници и тие се средства на нашите граѓани кои допринесуваат.

На ред е господинот пратеник Тодоров Ѓорѓи.

ЃОРЃИ ТОДОРОВ:

Почитуван господине потпретседателе, почитуван Јавен обвинител на Република Македонија, почитувани дами и господа пратеници.

Денес на дневен ред имаме точка која со својата содржина на настани не враќа назад во едни поинакви времиња, времиња на едноумие, диктатура, терор и насилување.

Македонската јавност се прашува: зарем е можно тоа што се случува во Македонија на прагот на 21-от век, во екот на десетгодишното практикување и развој на демократска пракса, да расправаме за "загрозеноста на личниот интегритет и безбедноста на пратениците" од обновеното ВМРО -Вистинска македонска реформска опција, кое еволуира во истата.

Народните избраници, пратениците да бидат напаѓани во своите домови од хулигани и паталожко слепи активисти на ВМРО-ДПМНЕ, организирани во таканаречени спонтани толпи од страна на општинските комитети по нарачка и јавен повик за линч од страна на лидерот на ВМРО-ДПМНЕ и за жал актуелен премиер на Република Македонија. Предводени во сенка за јавноста под раководство на бившиот општински координатор за општина Гази Баба Александар Трпевски и актуелниот општински координатор за општина Гази Баба Коце Трајановски и двајцата наши колеги пратеници слепи активисти и прислужници на лидерот на ВМРО-ДПМНЕ.

Сето тоа, само затоа што ја напуштивме партијата ВМРО-ДПМНЕ, бидејќи не сакавме да бидеме соучесници во реализација на мрачната идеологија на ВМРО-ДПМНЕ, чија единствена цел е Македонија да ја претвори во Орвелова држава во која дури и мислите на своите поданици ќе бидат контролирани од Големиот брат.

Партијата ВМРО-ДПМНЕ тој ја присвои, приватизира и ја направи Султан партија, со што ја уби демократијата во неа и во државата и избрка голем број умни луѓе врз кои таа партија се потпираше.

Сигурно по деновите кога се случуваа овие настани, освен скопскиот регион, останатите делови од Република Македонија беа под информативен брак, бидејќи на независните електронски медиуми во другите градови каде ја емитуваа својата програма, репетиторите им беа исклучени од електричната мрежа и во една таква состојба македонската јавност беше дезавуирана и заплашувана за својот опстанок и иднина преку партизираната Македонска телевизија.

Тогаш македонската јавност се прашуваше за исправноста на чекорот што го направивме ние шесттемина пратеници, дали тој чекор е во согласност со Уставот и позитивните законски прописи, кои се мотивите за еден таков чекор и која е целта што сакаме да ја постигнеме ние, народните избраници кои далеку повеќе сме поупатени и поинформирани за политичката состојба во државата, за политичките потези и намери на Владата, отколку обичниот граѓанин на Република Македонија.

На овие прашања хронолошки ќе се обидам да дадам одговор.

Во Партијата ВМРО-ДПМНЕ доброволно се зачленив уште во 1993 година, свесен за тоа дека префиксот ВМРО историски му припаѓа на секој чесен македонски патриот и на сите чесни граѓани на Република Македонија. Во партијата не влегов заради ниедна личност и профит, ме импресионира името ДПМНЕ што значеше Демократска партија за македонско национално единство, свесен за тоа дека, само национално единствени ние Македонците во балканскиот регион и турбуленциите што владеат во него, можеме да опстоиме и демократски да ја градиме и обновиме нашата Македонска држава.

Како што реков, по првиот впечаток од името ДПМНЕ и по проучувањето на партиската програма, импресијата беше уште поголема и пресудна доброволно да се зачленам во ВМРО-ДПМНЕ и активно да земам учество за изградбата на нејзината демократија, за да се знае и умее да се владее врз демократски принципи кога ќе се освои власта за општо добро на сите граѓани во државата Македонија.

Иако некои недемократски процеси во ВМРО-ДПМНЕ се случуваа од многу порано пример 1995 година на Конгресот на Партијата во Кичево се направија

големи отстапки од програмата на Партијата. Партијата ВМРО-ДПМНЕ тогаш се откажа од Сонцето на Вергина, се откажа од идејата за обединети граѓани на Македонија околу решавање на македонските национални и државни проблеми, се откажа од нашите малцинства кај соседите и дијаспората, а токму на овие вековни македонски идеали партијата ВМРО-ДПМНЕ ја градеше програмската платформа и го градеше рејтингот на партијата кај македонскиот народ.

На истиот Конгрес се донесоа и такви статутарни промени, со кои власта се концентрира во еден човек, т.е. во ликот на лидерот на Партијата ВМРО-ДПМНЕ.

Од тогаш лидерот на ВМРО-ДПМНЕ со побрзо темпо почна да ги гледа членовите на партијата и граѓаните симпатизери на ВМРО-ДПМНЕ од птичја перспектива и со цинизам во очите, како граѓани од втор ред, дополнително зголемувајќи ја концентрацијата на моќ во еден човек до апсолутизам, лидерот на ВМРО-ДПМНЕ ја дозаврши горенаведената идеја на Конгресот одржан 1999 година во Струмица и од тогаш ВМРО-ДПМНЕ стана Султан партија, со апсолутна власт и моќ во рацете на Султанот, т.е. лидерот на ВМРО-ДПМНЕ.

Сега да се вратам кон периодот од самите парламентарни избори до денес. По одредени разговори кои ги обавив со поедини членови од тогашниот Извршен Комитет во 1998 година и во интерес на партијата, сепак прифатив да се кандидирам за пратеник, иако немав намера. Во периодот на парламентарната предизборна кампања од 1998 година во изборната програма нудевме промени за подобар и достоинствен живот за сите граѓани на Република Македонија.

Основни програмски столбови врз кои што се засноваше изборната програма на ВМРО-ДПМНЕ беа: заштита на македонските национални и државни интереси, со изработка, прокламирање и спроведување на национална и економска стратегија која ќе ги обедини сите граѓани на Македонија, околу решавање на основните економско - одбранбени постулати.

Борба против подмолните сили кои сакаат да ја делат Македонија, а тоа се сите оние сили кои го оттргнуваат Македонецот и македонските граѓани од економските проблеми и му наметнуваат анти македонски, шовинистички методи и стилови на живеење кои не

сепарираат, а не не интегрираат како држава, па ни се случуваат појави на разни аспиранти кои пропагираат туѓи идеи и профитираат на грбот на македонскиот граѓанин.

Борба против шверцот, борба против митото и корупцијата, борба против трговијата со дрога, оружје, бело робје и слично, борба против сиромаштијата и невработеноста, борба против злоупотреба на власта, решавање на несоодветната кадровска политика и непотизмот, спроведување на реформи во сите области со позитивен тренд, водење на соодветна станбена политика, контрола на приватизацијата и друго.

Успешно елиминирање на горенаведените негативни појави во државата можеме да очекуваме единствено преку спроведување на ревизија на целокупната законска легислатива во насока на функционирање на правна држава на целата територија на Република Македонија, а не само на дел од неа.

По преземање на власта од страна на ВМРО-ДПМНЕ во 1998 година со уште поголем ентузијазам, јас како избран пратеник од народот почнав активно да работам со граѓаните во мојата изборна единица за реализација на дел од горе наведените програмски определби. Сакајќи да го споведам моето предизборно мото кое се состоеше од тоа дека со преземање на републичката власт веднаш ќе преминеме на дело, односно меѓу другото решавање на комуналните и инфраструктурни проблеми на локално ниво, онаму каде што имаме ингеренции со републичката извршна власт. Во тој контекст уште на почетокот во 1999 година одржав собир на граѓани во сите месни заедници од мојата изборна единица, на кои што конкретно ги лоциравме проблемите и им дадовме приоритет во нивното решавање како на пример: решавање на проблемите со електрична енергија во делот елиминирање на слаб напон, осветлување на улици и др. Уште од самиот почеток на мојот ангажман околу решавање на горенаведените проблеми, наидов на невидени опструкции од страна на пратеникот тогашен општински координатор и претседател на КИЕ-63 Александар Трпевски од ВМРО-ДПМНЕ, а од само нему познати причини.

Оваа негова практика беше присутна и во натамошниот мој ангажман во реализацијата околу изборните ветувања небаре сум во најмала рака

пратеник опозиционер со единствена цел дискредитација на мојата личност и пратеничка функција, пак ќе повторам, а од само нему познати причини.

На почетокот на 2000 година во координација со тогашниот министер за урбанизам и градежништво господинот Душко Кадиевски презедовме акција за решавање на проблемот со фекалната канализација во месните заедници Инџиково, Питу Гули, Тумба, Трубарово и Гоце Делчев, а во последната месна заедница и изградба на водовод. Со последната реконструкција на Владата се најдов во една незавидна состојба во која што негледав никаква можност за дореализација на започнатите активности во планираниот ветен рок. Во контекст на горе кажаното, сакам да напоменам дека од самиот почеток на преземањето на власта како пратеник барав упорно по неколку пати во месецот прием кај Премиерот за консултација за одредени политички и суштински прашања и давање на одредени предлози и насоки за натамошно мое успешно делување како пратеник и претставник на ВМРО-ДПМНЕ од Изборната единица број 63. До ден денес не бев удостоен од страна на Премиерот да ме прими како народен претставник пратеник и да ме праша како живее населението во мојата изборна единица, со кои проблеми се среќава во секојдневниот свој живот, што треба да направме за да го подобриме животот на тие граѓани, кои ни ја дадоа довербата од кои и во иднина ќе очекуваме поддршка за понатамошно владеење со Република Македонија.

До денес премиерот со своите пратеници оствари само три контакти и тоа во времето на конституирањето на Парламентот, при гласањето за интерпелацијата на претседателот на Собранието на Република Македонија и при гласањето на Законот за високо образование.

ЃОРЃИ ТОДОРОВ: (Продолжение)

Имав чувство дека постои прекин помеѓу извршната власт и електоратот, односно гласовите на гласачите персонифицирани во личностите на пратениците, гласот на народот не допираше до извршната власт, затоа што ние пратениците не бевме соодветно респектирани од премиерот и неговите министри. Тие многу брзо го забораваја народот кој гласаше за нас и за своите политички потези. Воопшто не водеа ред дали со тоа што го правеа ќе имаат

поддршка од народот. Така што набрзо по освојувањето на власта, се уште заслепени од чинот на победата почнавме да се соочуваме со мистериозни појави за граѓаните во областа на сообраќајот. Поради тоа на 28 јули 1999 година поднесов барање за изготвување на информација од страна на Владата, во врска со учеството во сообраќајот на возила без соодветни регистарски таблички и затемнети стакла. Образложението кое ми беше доставено, во најмала рака можам да го окарактеризирам како приказна за мали деца. Енигмата затемнети стакла на возилата едноставно беше игнорирана без одговор. За разлика од ова движење на возилата без регистарски таблички, беше стручно и генијално објаснето во стилот на бајачка и гатачка со многубројните дупки по патиштата, кои за време на дождовите се полнеле со вода и не се забележувале, кога возилата кои се движеле по таквите улици удирале во дупките и таблиците им паѓале. Во една таква дупка биле пронајдени 100 таблички, а според информацијата што ја добивме од Владата, што можете да ја проверите.

Но, случувањата со многубројните инциденти како во Арачиново така и на локалните избори, всушност ја дадоа суштината на оваа појава. Значи оваа појава не е случајна туку е планирана. Имено движењето на возилата со затемнети, непросирни стакла и без регистарски таблички не е случајна појава на криминогената влада на ВМРО-ДПМНЕ која на овој начин сака да се сокрие од очите на јавноста, реализирајќи ги своите нечесни намери.

Процентот на затемнетост на стаклата кај возилата од страна на секоја нормална демократска влада е уредено со соодветен закон. Процентот на затемнетост на стаклата на возилата до состојба на просирност е дозволено само за специјални возила.

Ако беа сигурни во исправноста на практикувањето на власта за овие две години, тогаш е неразбирлив нивниот страв на локалните избори во самиот изборен процес, т.е. во вториот круг да вклучат рекетари. Во првиот круг ја увидоа недовербата на народот спрема нив, со што им беше дадено јасна порака дека се незадоволни граѓаните од практикувањето на власта, во што народот јасно им стави на знаење дека треба да си одат. Затоа уште на самиот почеток барав

од тогашниот координатор г. Љубен Пауноски, координациите да се одвиваат два пати во месецот помеѓу законодавната и извршната власт односно помеѓу пратениците и министрите од ВМРО-ДПМНЕ, на чело со премиерот. Но, за жал, до таква координација до ден денес не дојде, а имаше потреба од таква средба, за успешно артикулирање на декларираната изборна програма. Сведоци сме дека таа остана само запишана на хартија.

Координациите на пратеничката група на ВМРО-ДПМНЕ се сведуваат на ниво на само координирање на истата, со единствена цел издавање на диктат како да се гласа и кој може да зборува на говорницата. Затоа за ваквите координации од страна на пратениците на ВМРО-ДПМНЕ не се пројавуваше никаков интерес. Тие беа ретки и со мал број на пратеници.

Во времето на последната реконструкција на Владата, кога премиерот во функција на лидер на партијата, го распушти извршниот комитет како партиско раководно тело, а во името на него предложи нови министри во Владата, дефинитивно сфатив дека во партијата не владее демократија.

Од досега кажаното се наметнува заклучокот дека ВМРО-ДПМНЕ со своето практикување на власта, еволуира од Демократска Партија за Македонско Национално единство, во диктаторска партија за Македонско Национално не единство. Додека префиксот ВМРО еволуира во Вистинска Реформска Опција со вистински луѓе, во кои спаѓам и јас. Затоа во понатамошниот мој говор и комуникација, а кога станува збор за партијата ВМРО-ДПМНЕ ќе аперсирам само со ДПМНЕ, бидејќи суштински тие се откажаа од ВМРО, а префиксот ВМРО им остана само декларативно, во нивните партиски документи и во судскиот регистар, бидејќи јас луѓето не ги ценам по тоа што декларативно зборуваат, туку ги ценам по тоа што суштински во животот направиле и постигнале и што ќе направат.

Овие, минатите и други моменти со кој не сакам понатаму да ве замарам, беа пресудни во мојата одлука да ја напуштам ДПМНЕ. Латентното незадоволство кое владееше кај мене и формираните ставови на пружање на отпор спрема овој бизарен начин на практикување на власта од страна на ДПМНЕ, не беше присутна само кај мене. Од меѓусебното комуницирање

со другите пратеници видов дека и кај голем број кај нив владее разочарување од спроведувањето на политиката на премиерот и неговата свита истомисленици, со што констатиравме дека се отстапува од програмските определби на партијата и предизборната програма од 1998 година. Како круна на се беше не можноста ние како пратеници да влијаеме врз артикулирањето на декларираната изборна програма во пракса. Исцрпувајќи ги сите институционални инструменти, одлучивме да застанеме на патот на разнебитувањето на Македонската држава со сите атрибути, а посебно во делот на загрозување на националните државни интереси на Република Македонија изразени во својството федерализирање на државата, нарушување на територијалниот интегритет, до сецесија, отстапување од изборната програма со која ги добивме парламентарните избори во 1998 година, водење на несоодветна кадровска политика и партизација на државата.

Што всушност претставуваше еден ваков чекор на кој се одлучивме, кога совеста деноноќно вршеше притисок, сонот претставуваше кошмар. Зарем и ние да бидеме жигосани од Македонската историја, дека овој народ кој ни ја дал својата доверба, го водиме во пеколот. Ни закани, ни уцени, ни станови, ни коли, ни пари неброени, не можеа да ме расколебаат во мојата чесна и цврста одлука да застанам, сепак од страната на Македонскиот народ и држава и да се борам единствено за неговите интереси кои ги сметам и за мои. Бев свесен за мојата позиција и за сите привилегии и бенефиции што ги имав како член и пратеник на владеачката партија, бенефиции како член на управни одбори на две јавни претпријатија со солиден пашал, бенефиции од економскиот, јавниот и приватниот сектор, кои што ми овозможуваа еден лагоден и комотен живот мене и на моето семејство. Сепак кажав не на ваквите бенефиции, во интерес на државата Република Македонија.

Сепак морам јавно да искажам дека во политиката не влегов првенствено да профитирам, туку пред се да дадам свој придонес за разрешување на дел од проблемите на граѓаните на Република Македонија, врз демократски принципи, со тенденција да се анимираат позитивните

демократски европски придобивки, односно европски стандард, европска култура, европска вработеност, европска економија во Република Македонија. Само така можеме да влеземе во семејството на Европа, бидејќи, одговорно тврдам дека Македонија ги има сите предуслови за реализација на горе наведените параметри, на кои се потребни вистински луѓе со вистинска политичка опција за вистинска Македонска држава. Бенефициите од таков тип не ми се потребни. Ги отфрлив со индигнација. Се откажав од сите привилегии, поминав во опозиција и докажав дека со пари не се купува достоинството на вистинскиот човек, достоинството на Македонскиот народ и достоинството на Македонската држава.

Замислата на нашата пратеничка група во почетокот беше во Парламентот да дејствуваме како независна пратеничка група. Со појавата на политичката партија ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција, на македонската политичка сцена која ги застапува програмските определби на вистинското ВМРО, а кои кореспондираа со нашите сфаќања на практикување на демократско владеење, обновување и градење на Македонската држава, каде што во центарот на вниманието е пред се Македонија, Македонскиот народ и нивно обединување околу проблемите на Македонија за нивно решавање. Затоа решивме да пристапиме во редовите на партијата ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција.

Поаѓајќи од досега наведените аспекти и чувствувајќи морална обврска кон нашите гласачи и Македонскиот народ, решивме да застанеме на патот на разнебитувањето на Република Македонија со напуштање на ДПМНЕ на чие чело стојат луѓе како Љубчо Георгиевски, Доста Димовска, Љубен Пауновски, Марјан Горчев, Љубчо Јакимовски и др., кои се определија за идеологијата на Ванчо Михајлов и преферираат фашизам што го инволвираат и во државните институции што очигледно го докажаа и на овие локални избори.

Со ваквиот начин на однесување воведуваат, облик на укинување на парламентаризмот со диктат врз на пратениците, спротивно на Уставот (член 62, став 2 во кој се вели дека пратеникот ги преставува граѓаните и во Собранието одлучува по свое уверување).

На 23.8.2000 година писмено се обративме до Претседателот на Република Македонија, Претседателот на Собранието на Република Македонија и до Претседателот на Владата на Република Македонија, со кое баравме заедничка средба за да го информираме за нашата намера дека дефинитивно го напуштаме ДПМНЕ и преминуваме во партијата ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција.

На нашите барања за средба единствено наидовме на разбирање од страна на претседателот на Собранието на Република Македонија, кој што и не удостои со средба.

Исто така, бевме удостоени и од страна на премиерот Љубчо Георгиевски на 25.08.2000 година од 18,30 до 23,00 часот, но за жал со патолошки форми на обраќање, односно преку најподмолни форми на комуницирање со организирање на таканаречени спонтани толпи, конкретно пред мојот дом од страна на Општинскиот комитет предводени во сенка од колегите пратеници Коце Трајановски и Александар Трпевски и други послушници на ДПМНЕ наоружени со видео камери, фото апарати, мегафони, камења и други примитивни средства со кои што активно предничеа жената и синот на спомнатиот пратеник Александар Трпевски.

Хистеричното однесување на толпата повикуваше на класичен линч врз мене, моето семејство, колегата Ненад Ристовски како и демолирање на домот и автомобилот со единствена цел на ваков недемократски, нецивилизиран, варварски начин да се изврши притисок врз мене за да се вратам во ДПМНЕ, а истовремено нај експлицитно да се заплашат и други пратеници со прогресивни идеи кои не се сложуваат во практикувањето на криминогената политика и власт на ДПМНЕ.

За жал толпите беа составени од насилници, малоумници, со вандалско деструктивен нагон, квази гласачи кои што со партиските определби на нас пратениците немаат ништо заедничко и поголем дел од нив беа надвор од мојата изборна единица дојдени со единствен мотив добро да профитираат секој на свој начин.

Да биде трагедијата уште поголема, во оваа толпа забележав присуство на поедини директори на јавни претпријатија, началници и раководители на подрачни единици на министерствата,

кои прво добија функции, а потоа станаа членови на партијата и не им беа познати на правите наши сопартијци со кои заедно работевме над 5-6 години и со таквото наше работење дадовме голем допринос за партијата да дојде денес на власт.

Од правите членови, партијата ДПМНЕ се откажа бидејќи финансиски беа немоќни да дадат данок - рекет за вработување, затоа новопечените кои беа и финансиски појаки и ги задоволија финансиските апетити на локалните партиски моќници добија приоритет за вработување и беа поставени на одредени места без да се води правилна кадровска политика, со тоа упорно кршејќи ги законите: поставуваа директори и началници без ниеден ден работно искуство, таквите вработувања беа реализирани од страна на Александар Трпевски како бивш директор и од Коце Трајановски како актуелен координатор, во општина Гази Баба.

Во една таква тензија дел од толпата се обиде да навлезе во дворот на мојата куќа со намера да ме линчуваат мене и моето семејство, а во присуство на пратеникот Ненад Ристовски.

Поведувајќи се од инстинктот за опстанок и заштита на моето семејство и семеен дом во ситуација на нужна одбрана бев принуден да го употребам мојот пиштол, за кој поседувам дозвола, но само како инструмент за предупредување испукувајќи двапати по два куршума во воздух, контролирајќи ги свесно моите емоции во една таква афектна состојба не дозволувајќи да дојде до трагични последици.

Дел од сценариото што Власта, на чело со Љубчо Георгиевски, потоа го прикажуваше во режимските медиуми (Нова Македонија и МТВ) беше да се злоупотреби пукањето во воздух со видео камерите и невештите фото монтажи како и да се одглуми божезното ранување од фантомските куршуми, пробивајќи ја и теоријата на релативитет на Ајнштајн, за движењето на куршумот низ толпата и погодувајќи ги луѓето од последните редови.

Аматерското и наивно глумење на таканаречените прострелани, беше исконструирано со единствена цел да ме заплашат дури и со кривична пријава и да се вратам назад во редовите на ДПМНЕ. Сепак македонската јавност не подлегна на овие евтини и смешни трикови, напротив, по телефон ми се јавуваа голем број на луѓе познати и непознати

од сите делови на Република Македонија со изјави за јавна поддршка да се истрае до крај во борбата за спас на Македонската држава од хулиганската власт на Љубчо Георгиевски и неговите прислужници.

Господине премиер иако не сте тука, сепак ќе ви се обратам, а требаше да бидете тука, политиката сепак не е поезија, особено не е садо - мазохистична поетска творба во која ја проектирате вашата личност, со цел да ги задоволите вашите нереализирани детски мечти и да му нанесете бол на блискиот свој.

Филозофијата и возвишеното на Љубчо Георгиевски е покажано и пред нашите куќи, а тоа го има и во неговата поезија. Цитирам:

Да се стори нешто
да натепаш некого
да украдеш кола
разбиеш стан
ограбиш банка
силуваш жена
заколеш
да го запалиш градот ...

Господине премиер дали ви се познати овие стихови?

Ние шестмина пратеници што преминавме од ДПМНЕ во ВМРО - Вистинското го направивме овој чекор, затоа што се чувствуваме Македонци и само Македонци за да го браниме и да го повикуваме секој чесен македонски патриот и граѓанин на Република Македонија, да ни се придружи за да го одбраниме достоинството на Македонскиот народ и граѓанин, достоинството на македонската држава и достоинството на четирите свети букви "ВМРО". Достоинството е нарушено од ДПМНЕ, посебно, од нејзиниот лидер (водач, вожд, генерал).

Македонската држава, за чија обнова Македонскиот народ се бореше со векови, а на организиран начин 150 години, особено преку историското ВМРО од 1893 година на Гоце Делчев, е загрозувана со самиот факт што на чело на владата стои човек кој се гордее што лажел, крадел и донел војна. Политиката не се состои ниту во лажењето, ниту во крадењето. Цитирам:

Лажев
се гордеам што лажев
крадев
се гордеам што крадев

не мир

туку војна

ви донесов ...

Тоа го осетивме на локалните избори.

Или во друга песна цитирам:

Бев лошо дете

лош човек

трошка добрина во мене не

постои

бев лош

и се гордеам што сум лош

се гордеам што ќе ме мразите ...

Господине премиер дали ви се познати и овие стихови?

Само ден два по спонтаното собирање на толпите пред нашите домови, а во предизборието на првиот круг на локалните избори во Република Македонија преку електронските медиуми, премиерот лично, со една контраверзна изјава несвојствена за премиер на демократска држава им даде несебична поддршка на примитивизмот на разулавените платеници, со што ја докажа неговата инволвираност во целиот овој случај. И во тој момент полтронската машинерија проработи со полна пара. Портпаролот на Министерството за внатрешни работи, г. Пендаровски. мака мачеше очигледната нужна одбрана неаргументирано да ја оквалификува како убиство во обид. Јавноста зачудено го гледаше човекот и вчудоневидено се прашуваше, дали е овој луд или збунет и како тој би реагираше кога истата толпа би се нашла пред неговиот дом со намера да биде линчуван тој и неговото семејство. Во вакви ситуации треба секој да појде од себе.

Републичкиот Јавен обвинител, господинот Ставре Џиков, побрза да и даде индиректна, но јасна поддршка на оваа лакрдија преку средствата за јавна комуникација, без да го примени основниот принцип во судската пракса "аудитуре ет алтере парс", односно да се слушне и другата страна.

Министерката, госпоѓица Доста Димовска, го премолча целиот овој скандалозен случај што значеше одобрување на изрежираните случувања. Потоа ја користам оваа прилика директно да ви се обратам: госпоѓице Доста Димовска, деновиве многу сте селективно гласноговорна со изјавата за покренување на кривична пријава

против мене и моите колеги и други сопартијци ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција и во тој контекст се наметнуваат низа прашања, кои пред целата македонска јавност и пред овој парламентарен дом директно ќе ви ги упатам до вас:

Прво, дали сте свесни во која временска димензија живеете.

Второ, дали единствено во вашиот замислен свет војната е мир, ропството е слобода, а незнаењето е моќ.

Трето, во кои тоа закони, кривично се гонат луѓе што се изнудени да го бранат својот живот и животите на своето семејство, од банда насилници организирани и добро мотивирани луѓе. Не само што ви се смее цела европска јавност туку и нашите бруцоши на Правниот факултет паѓаат од смеење.

ГОРЃИ ТОДОРОВ: (Продолжение)

Покажувате елементарно непознавање на законот и уставот чија примена меѓу другите е и во ваши раце. Но, голема е моќта на вистината и таа ќе победи на чело со ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција, во која што се наоѓаат вистинските луѓе.

Четврто: Г-ице Доста Димовска, дали сте виделе во животот вистински прострелни рани, дали ги видовте прострелните рани и зошто не им ги покажавте на македонската јавност.

Пето: Дали сте свесни дека тие измислени прострелни рани останаа само пуста желба од неоствареното сценарио за мое директно инволвирање во целиот овој случај и се наоѓаат длабоко некаде во вашата мрачна подсвест.

Шесто: Дали сте свесни дека со вашите неконтролирани изјави го демаскирате однапред монтираното кривично дело со неговите извршители.

Седмо: Дали сте свесни дека за монтиран кривичен процес, кривично се одговара согласно Законите и Уставот на Република Македонија.

Осмо: Дали сте свесни дека власта е релативна работа и дека не се практикува од денес за утре исклучиво преку призмата на тесно партиските интереси.

Девето: Дали сте свесни дека при практикување на власта, не треба да се мисли со ограничена визија од денес за утре, секој демократски ориентиран владин функционер при практикувањето на власта ќе мисли и за иднината кога нема да е на власт.

Десето: Дали сте свесни дека за сите катастрофални последици од вашето практикување на Власта одговорноста ќе падне исклучиво на вас.

Сторителите односно криминалците, кои се дрзнаа да го загрозат мојот живот и животите на моето семејство, наместо да бидат најстроγο казнети во склад со законските прописи, изгледа беа дебело наградени.

Имам таква информација, дека Сашо Петревски добил стан во Лисиче за своите активности пред мојата куќа и за активностите за време на локалните избори во Автокоманда, каде што има скршено кутии.

Таканаречениот актер со прострелна рана, Сашо Петревски, кој што упорно се трудеше да глуми наивна жртва, повторно со една перфидно синхронизирана координација добил главна улога, финансискиот аранжман не е познат, во вториот круг на Локалните избори во општина Гази Баба, кога било веќе јасно дека ДПМНЕ ги губи изборите, ги расфрлал гласачките ливчиња и ја искршил гласачката кутија.

Премногу очигледно за да биде случајно нели?

Ја користам оваа прилика директно да му се обратам на докторот Свонко Николовски, кој што не случајно беше ангажиран во таа смена на 25 Август оваа година, со неколку прашања пред овој Парламент и пред македонската јавност:

1. Дали ви е јасно дека со злоупотреба на лекарската етика, со лажно дијагностицирање на измислени прострелни рани, свесно влегувате во конструирање на кривично дело.

2. Дали ви е јасно дека хуманата лекарска професија сте ја ставиле во служба на монтиран криминален чин, со што ја девалвирате сопствената професија како лекар.

3. Дали ви е јасно дека власта е релативна работа, дека вашето дело преставува свесно кривично дело, кое не застарува и за кое ќе мора да сносит одговорност во поблиска или подалечна иднина.

Во овој контекст ја користам приликата исто така да им укажам и на двајцата божемно ранети актери, дека не можат да ја избегнат одговорноста за своето учество во организираниот исконструирани случај, за мое кривично обвинување. И во овој случај и за вас се наметнува истото прашање:

Дали и на вас ви е јасно дека власта е релативна работа, дека вашето дело преставува свесно кривично дело, кое не застарува и за кое ќе мора да сносит одговорност во поблиска или подалечна иднина.

Меѓутоа апелирам до совеста на тројцата горе наведени соучесници и до нивните семејства, што е можно побрзо да ја изнесат вистината во јавноста, а со самото тоа и јавно да ми се извинат, со што им гарантирам дека нема да снесат никакви кривични последици.

Сепак господине потпретседателе на Собранието, после моето излагање барам пауза од еден час, за да може Министерката за внатрешни работи да ги донесе двајцата таканаречени ранети, овде пред нас пратениците, и пред Македонската јавност да биде презентирани објективната вистина, бидејќи знаеме, имаме информации здрава рака и здрава нога, се ставени во гипс. Тие така ни се прикажани како лежат под чаршафи.

Кога веќе ги спомнав Локалните избори на кои што терминот демократски беше само мислена именка, повторно бевме сведоци на организиран терор, насиле, заплашување, дури и најнормално беше да се одземат човечки животи само да се оствари целта. Оценките од ОБСЕ и Хелсиншкиот комитет за човекови права само ја потврдуваат оваа констатација. Ги прашувам господата од владеачката коалиција: Дали воопшто за вас има вредност човечкиот живот во оваа држава или луѓето ги гледате како гласачки ливчиња за еднократна употреба.

И покрај тоа што сторителите - убијци на дел од македонската јавност им се добро познати, а особено на Министерството за внатрешни работи Елиот Нес Пендаровски не застана жестоко во борба против криминалците, односно не се ни појави на ниедна прес конференција, да ја информира македонската јавност за трагичните инциденти.

Обидот на ДПМНЕ да прикаже пред јавноста дека се уште има висок рејтинг преку организирање на митинг во полувремето на двата изборни круга за локалните избори на плоштадот во Скопје, се спасуваше со уценувани и насилно превезувани граѓани од сите делови на Република Македонија, а преку МТВ требаше да се стекне лажан впечаток на Грандиозен собир за некаков квази рејтинг на партијата ДПМНЕ.

На собирот имаше и дезавуирани луѓе - "македонски патриоти", кои го вееја Македонското знаме со шеснаесет - кракото сонце, од кое сонце се откажаа лидерот и партијата ДПМНЕ. Се наметнува прашањето, зарем им е местото таму на тие синови македонски, каде што покрај нив се вее црвено - црното знаме, знамето на сеништето од минатото препознатливо преку личноста на Ванчо Михајлов. Одговорот е не.

Браќа Македонци, вие кои стоите гордо под знамето со шеснаесет - кракото сонце, вашето место е во Вистинското ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција. Не дозволувајте да бидете утре нечии заложници, од каде тешко ќе можете да се извлечете.

Затоа ве повикувам да ни се придружете да бидеме поорганизирани, единствени и посилни во изградба на Европски модел на држава, во која што приоритет ќе има запирање на тенденцијата на осиромашување на Македонските граѓани и создавање на средна класа како стожер на Република Македонија.

Но, единствено на овој митинг бевме сведоци како лидерот на ДПМНЕ, изложувајќи го своето експозе со неверојатно позитивни резултати, откако се тие на власт, му порасна носот како на Пинокио, бидејќи слушнавме се, само вистината не ја слушнавме.

Сепак, лидерот на ДПМНЕ во тие моменти беше многу горд. Тоа ни беше совршено јасно, имајќи ја во предвид неговата автобиографска поезија, каде што во еден дел истакнува дека: "КОГА ЛАЖЕ МНОГУ СЕ ГОРДЕЕ".

Господа пратеници, дел од вас бевте присутни на тој митинг.

Дали конечно сфативте дека и тогаш бевте искористени само за декорација на еден неприроден собир на кој му беа удрени "четки" на Македонскиот народ.

Освен пратениците профитери од првиот и делумно од вториот ред, останатите всушност сте само зелена бригада за притискање на зелените копчиња, единствено под команда, несвесни за трагичните последици за оваа Македонска држава, кои што можат да произлезат од вашата слепа послушност. Само да ве потсетам за случајот со приватизацијата на „Окта“, кога гласавме слепо без да бидеме запознаени со содржината на договорот.

Дами и господа пратеници и граѓани на Република Македонија, сакам да дадам

краток осврт за лицето на оваа Влада, меѓу другото и преку спроведување на Законот за предвременно пензионирање.

Да кажам неколку збора за неговата вистинска политичка крајна цел.

Имено со предвременото пензионирање на работници од институциите на државата, единствено крајна цел беше на испразнетите работни места да се постават проверени кадри - борци за великобугарската кауза во Македонија, а со краен епилог низ институциите на државата да не убедат дека нашите корени се бугарски, односно дека ние сме Бугари.

Кога го слушаме и читаме, Георгиевски како од една страна отворено жали за судбината на Албанците во Македонија, а од друга страна јавно им забива нож во грб на обесправените Македонци од пиринска Македонија и прогласувајќи ја нивната организација за сепаратистичка и екстремистичка со што јавно и недвосмислено се декларира како адвокат на великобугарската политика, не можеме а да не се запрашаме, на која партија е претседател г-динот Георгиевски, на ДПМНЕ од Македонија или на ВМРО-СМД од Бугарија.

Отворените манифестирања на пробугарските определби на Георгиевски - Димовска датираат уште од самиот почеток на формирањето на партијата. Уште за време на посетата на САД и Канада Георгиевски ја исфрли тезата за постоење на Македонци - Срби, Македонци - Бугари, Македонци - Грци, како зародиш на неговата идна анти македонска платформа.

КСИО (Комисијата за стратегиски истражувања и организација), нејзиниот раководител г-дин Борис Змејковски и нејзините членови беа постојано на удар на оговарачкото "Б'лгарско друштво". Главните идеолози на оваа групировка - Димитар Димитров, Александар Лепавцов, Младен Србиновски, Миле Неделковски, Владо Треневски, Љупчо Јакимовски и др. директно или индиректно помагани од Георгиевски и Димовска, се главни носители на политиката на ДПМНЕ.

Ете затоа Змејковски, а и луѓето околу него требаше да бидат сменети веднаш. Целиот удар е изведен во стилот на Георгиевски - на класичен пучистички начин и повторно во координација со Бугарија.

На заговорниците за реализирање на бугарската идеологија во Македонија им се спротивставувам со големата но сеуште

актуелна мисла на македонскиот деец Гоце Делчев, цитирам:

"Македонија има свои интереси и своја политика. Тие им припаѓаат на сите Македонци. Оној што сака да работи на присоединувањето на Македонија кон Бугарија, Грција или Србија, тој може да се смета за добар Бугарин, Грк или Србин, но не и за добар Македонец."

Општо познато во историјата на Европа и светот е дека бугарска империја никогаш не постоела за разлика од постоењето на македонската империја пред византиската на чело со Александар Македонски.

Вие господа пратеници од ДПМНЕ, кој се јавивте од ова говорница со напади према нас пратениците од ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција наместо да ни се придружите кон нашите цврсти определби за спас на Македонија, Вие со голема леснотија се дрзнавте да не напаѓате со лаги и клевети и со конструкции да не наречете дури и предавници но не кажавте што предадовме, кого го предадовме, и према кого. Дали сте свесни дека ја играте улогата на бедни слуги на вистинските предавници, кои преку вас се проектираат за предавници во нашите личности, за да го прикријат своето предавничко дело.

Значи, наместо да ни се придружите, вие побрзавте да ги запоседнете нашите места во управните одбори, да се продадете за пари према човекот кој немилосрдно ја разнебитува и ограбува Македонската држава, бидејќи како, злоупотребувач на власта, парите се кај него а не кај лидерот на ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција г-динот Борис Стојменов.

Но за да ги доведам до суштината, на ваквите квази говорници мора да им се постави прашањето на ваков начин и од тоа да не се отстапува:

1. Дали на еден даден човек, во дадени услови му се можни две или само едно дејствие?

Одговорот на сите длабоко мисленци е: само едно.

2. Дали може изминатиот животен пат на еден даден човек - земајќи ги во предвид, од една страна, неговиот карактер што останува цврст и непроменлив, а од друга, условите чие дејство треба да ги почувствува, кои без исклучок и до подробности се одредени од надворешни причини, кои настапуваат постојано со строга нужност со нивниот синцир што се состои од исто толку многу алки и се

протега во бескрај, - може ли тој пат било во нешто, било каде, дури и во нај незначителното во било која постапка, во некаква сцена да биде поинаков отколку што бил? - Не! Гласи консеквентниот и правилен одговор.

Заклучокот од овие две тези, ако може така да се наречат би бил: Сето што се случува од најголемо па се до најмало, се случува нужно.

Оној што ќе се уплаши од овие тези, треба само уште нешто да научи и нешто да заборава: Тогаш ќе му стане јасно дека тоа е најобилниот извор на утеха и на смирување.

Во тој контекст нашите дела (во овој момент шестемината пратеници од ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција) всушност не се никаков прв почеток, отаму во нив навистина нема ништо ново: Туку само преку она што го правиме, ние а се надевам и вие и целата македонска јавност дознаваме што сме. Човек по бога Исус Христос или роб на илузијата заслепени од парата претопени во полтрони крвопијци на сопствениот народ. И на крај ако сте христијани Богољубци ќе речеме: „Бог нека ги благослови оние кои тргнаа по вистинскиот пат“ и да го замолиме Бога за грешните со зборовите "Господи прости им не знаат што прават".

Господа пратеници од ДПМНЕ, дали сте свесни дека со вашето молчење и вие ќе бидете директни учесници во тајниот заговор на премиерот, со кој конечно ќе се федерализира Република Македонија, за што бевме и формирани од врвот на ДПА на нивниот митинг во Тетово, на кој недвосмислено беа обелоденети вистинските мотиви за неприродната коалиција, во која единствен губитник е Македонската држава и Македонскиот народ. Со ова ДПМНЕ конечно ќе ја реализира прикриената цел и широко ги отвара вратите за сеништата од минатото со што ќе се оствари најголемата измама во историјата на Македонскиот народ. Па нека види Македонската јавност кои се, како изгледаат и каде седат предавниците на Македонската држава.

Г-дине Пандов вие живеете во голема заблуда и длабоко сочувствувам со вашиот промашен живот. Во една прилика изјавивте дека сте студирале историја. За жал, само вие не можете да согледате дека сте учеле и студирале историја на туѓа држава.

Г-дине Пандов дали сте свесни дека ја играте улогата на бедни слуги на

вистинските предавници кои преку вас се проектираат за предавници во нашите личности за да го прикријат своето предавничко дело.

Г-дине Пандов дали знаете дека историјата е речиси најсуровата од сите божици, таа ја тера својата триумфална кочија преку купишта трупови не само во време на војна туку и во времето на промените за подобар живот. А вие за жал сте толку заслепен што никогаш не наоѓате смелост за вистински напредок освен ако на тоа не ве присилат страдањата што се речиси надвор од секоја мерка. Вашите настапи во Парламентот и јавноста, не аргументирано да се етикетираат јавни личности со единствена цел да се дискредитираат за конечно да се линчуваат недвосмислено асоцираат на Ванчо Михајловистички методи.

А ги почувствува Македонскиот народ многу добро овие методи, методи за ликвидирање на напредни македонски дејци, револуционери и истакнати борци за македонската кауза.

Така ли ја студиравте историјата г-дине Пандов, историјата на Бугарската држава.

Често пати мислам дека е чудно што со твоите настапи си толку здодевен, зашто голем дел од тебе мора да е измислица.

Г-дине Флоровски се двоумев дали воопшто е достоинствено да полемизирам со вас, бидејќи времето ми е драгоцено да го трошам на личност која што среќно се нашла во парламентарниот состав. Вашето присуство овде сепак не ви дава за право да се чувствувате на интелектуално подеднакво ниво со мене. Незнам дали знаете дека книгата е најдобриот пријател на човекот. Вас изгледа ви фалат многу пријатели. Апелирам само да правите разлика меѓу читање книги и печење ракија. Единствено така ќе ве сметам за рамноправен академски партнер достоинствено за интелектуално натпреварување. Но ти си на крајот - тоа што си. И да ставиш перика со милион локни, и да ги обуеш нозете во високи чизми: „Ти сепак ќе останеш она што си“.

Не смееме да дозволиме и понатаму да се движиме по патот од кој нема враќање. Мораме да се ослободиме од чувството на страв кое ни е наметнато овие две години од страната на една личност разделена во повеќе личности во кои доминира садизмот.

Сепак треба да бидеме свесни дека интересите на Македонскиот народ и

Македонската држава мора да бидат над интересите на еден човек па макар се викал тој и Љубчо Георгиевски.

Слободното одлучување, слободното изразување на мислата во овој највисок законодавен дом мора да биде ослободена од секаков вид закани и уцени мотивирано од личен интерес, а чесноста на поголемиот број пратеници несмее да биде злоупотребена од никого.

Затоа, не смееме да се колебаеме, бидејќи авторитарното раководење од секогаш било осудено на неуспех, конечно и македонскиот електорат го очекува тоа од нас, јасно да му упатиме порака на секој диктаторски настроен лидер дека местото не му е меѓу нас и македонскиот народ.

Народот треба и мора да владее, односно нашата опција е демократијата. Колку поскоро ја упатиме пораката толку побрзо ќе ја доживееме катарзата, што ќе резултира со наметнување на агресивен позитивен курс во политичкиот живот на Македонија, со што ќе оствариме побрза интеграција во Евро - атлантските структури.

Си го поставувам прашањето, и секој нормален човек ќе си го постави истото прашање: Кој ја води оваа држава и каде ја води? Дали ќе дозволиме со мирна совест да запливаме и ние во водите во кои владеат демонски сили, во кои не се насира светлина, нема сјај, нема иднина, нема перспектива, едноставно нема живот достоинствен не само за нас туку и за нашите надежни генерации.

ЃОРЃИ ТОДОРОВ: (Продолжение)

Под железната палка на нашиот водач генерал иднината ни е запечатена, иднината ни е позната, можеме дури и самите да си ја прочитаеме во стихозбирката која може да биде всушност супститут на неговата програма за развој на Република Македонија во практика.

Господине премиер, ако не можете да останете на зацртаниот национален македонски курс, на кој упорно се повикувавте како опозиционер цели осум години, подобро да се повлечете сега кога сте со помалку гревови, кога не ве сака македонскиот народ, кога сте морален губитник, што се потврди и на овие локални избори и без да ги собирате гласовите како баби жаби, без фатаморгани, едноставно извинете се јавно на Македонскиот народ кој можеби и ќе ви прости за сите неправди што му ги направивте за овие неполни две години. Политиката е сериозна работа и не е за

секого, а најмалку може да се владее со диктат и сила, оти знаеме како завршуваат на Балканот таквите властодршци - диктатори. Политиката не е играчка и со неа нема играње, затоа што таквите игри се премногу опасни за да се експериментира со нив, а најмалку врз грбот на Македонскиот народ.

И на самиот крај од овој говор сакам да истакнам дека сепак јас сум сериозен и хуман човек и пред се Македонец, па затоа за ваше добро ви порачувам додека е време, одете си!

ИЛИЈАЗ ХАЛИМИ:

Му благодарам на пратеникот Ѓорѓи Тодоров.

ЧЕДОМИР КРАЉЕВСКИ:

Почитуван потпретседателе, почитувани колеги, можеби моево јавување е инспирирано од говорот на последниот дискусант, ќе ви добие призивок на реплика, но верувајте дека ако се земе во предвид менталниот склоп и моралните и етичките квалитети на последниот говорник и не заслужува никаква реплика на она што тој го изговори во форма на грст лаги и навреди кон партијата ВМРО-ДПМНЕ и кон лидерот на таа партија.

Ве предупредувам вас како потпретседател и претседавач на оваа седница, во иднина, да ги спречувате сите навреди и недостојности искажани од говорницата, бидејќи тоа говори за оној што го искажува од говорницата, а не за оној на кого се упатени тие навреди и инсинуации. Би ве замолил, во иднина, да ги прекинувате ваквите дискусанти.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Му благодарам на пратеникот Чедомир Краљевски.

Предлагам пауза до 15,30 часот. (По паузата).

АБДУЛАДИ ВЕЈСЕЛИ:

Почитуван г. потпретседателе, почитувани дами и господа пратеници, јас мислам дека имавме пауза од еден цел час. Мислам дека сепак расправаме за една многу сериозна точка. Расправаме за сето тоа што се случуваше за време на локалните избори 2000 година.

Затоа, би ве замолил г. потпретседателе, да не ја започнете седницата додека нема кворум за работа. Затоа, ве молам еднаш за секогаш, не значи дека само опозицијата треба да биде заинтересирана за оваа точка што е на дневен ред. Меѓутоа, за ова треба да

бидеме сите заинтересирани, дека овие точки се ставени на дневен ред за да може сите заеднички, сите политички партии кои се во Собранието да имаат еден консензус околу ова прашање, да кажат еднаш за секогаш стоп на насилството што се случи за време на локалните извори. Затоа, ве молам, треба да ги повикате пратениците да бидат присутни во салата.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Благодарам. Ние се уште не сме почнале со седницата. Јас имав намера да ви кажам да притиснете едно од копчињата од системот за гласање за да го утврдиме бројот на присутни пратеници во салата.

Ве молам притиснете едно од копчињата за да го утврдиме бројот на присутните.

Во меѓувреме пристигнаа уште 6 пратеници, така што имаме кворум и можеме да продолжиме со работа.

За збор се јави г. пратеник Ризван Сулејмани.

РИЗВАН СУЛЕЈМАНИ:

Почитуван потпретедател на Собранието, почитувани пратеници, денес веќе 6-ти ден расправаме за една многу чувствителна тема, а тоа се локалните избори и се што се случи за време и по локалните избори.

Искрено да ви кажам, на почетокот демократијата ја сфаќав како начин на решавање на сите политички проблеми и затоа можеби на почеток без искуство, можеби наивен, бев оптимист и мислев дека единствениот начин на кој може да се решаваат сите проблеми е токму демократијата, токму Парламентот и овој нов систем на вредности. Со изминувањето на времето почнав да сфаќам дека демократијата е процес и некои работи за да созреат треба време, како начин на размислување. Сакав да се сметам за рационалист, но последните случувања и се она што се случува во последно време во Република Македонија се повеќе и повеќе, за жал, ме прави песимист. Фактот дека неколку дена расправаме во Собранието на РМ со долги дискусии и големи реплики, но се уште не можеме да идентификуваме или во најмала рака приближно да го идентификуваме она што всушност денес се случува во Република Македонија. Мислам дека сите ја делите констатацијата дека нешто битно се случува. Ни се случува тоа што ни се случува за време на изборите во Кондово, се напаѓаат пратеници, се

случува Охрид и никако сите овие случувања да ги поврземе во едно нешто и да констатираме која е таа црна рака што во Република Македонија создава некој хаос, некој неред од кој тешко можеме да излеземе.

Некои мои пратеници сета оваа работа многу ја упростија и според мене дадоа многу лесни и прости решенија, така што случајот во Кондово го окарактеризираа како случај на тоа што опозицијата ПДП била нервозна, затоа што имала информации дека сигурно ги губи изборите и таа провоцирала некои конфликти. Се отиде понатаму да се каже дури дека се имало за цел албанците да се претставуваат како граѓани кои незнаат како да гласаат и да се претставуваат во најцрна можна слика. И уште повеќе, рекоа дека пратениците Албанци не биле бучни, не го кажале својот глас во критични моменти, во тешки моменти како овој денешниот во претходниот период, кога исто така ни се случија многу тешки и лоши работи како што беше Бит Пазар, Гостивар и слично.

Овде морам да ги демантирам или да се обидам аргументирано да докажам дека овие констатации не стојат. Не стојат од проста и едноставна причина, затоа што сите параметри и сите податоци кажуваат дека во општина Кондово, ПДП убедлива била најсилна партија. Тоа се покажа дури и со резултатите. Во советот од тие гласачки места каде што имаме резултати имаат мнозинство. Двата кандидати кои што водат во првиот круг таков каков што беше без Кондово водат, а додека од ДПА кандидатот е на трето место.

Сето тоа укажува дека не била причина ПДП да биде нервозна во Кондово и да предизвикува такви случувања.

Другата работа, ПДП неколку години учествуваше во власта, организираше избори и во сите тие избори кога беше ПДП во власта во ниеден од тие избори немаше квалификатив, оценка од меѓународните посматрачи и слично дека Албанците не знаат да гласаат.

И третата квалификација, не е точно дека ПДП и пратениците од ПДП во такви клучни моменти како што беа Гостивар и Бит Пазар не го кажале својот глас. Напротив, аналитичарите, историчарите кои ќе дојдат после нас и ќе пребараат во документацијата на Парламентот, видувањата, размислите и осудата на албанските пратеници и јасно

ќе видат кој бил ставот на пратеничката група и на секој од нас поединечно. Но, ќе мора да констатирам, тие беа многу тешки моменти, тешки моменти за секој еден од нас, а посебно за албанските пратеници во Собранието на Република Македонија. Но, тогаш имав барем јас за мене една олеснителна околност, знаев дека се зборуваше, дискутиравме за убивани, малтретирани. Колку што ми беше жал, колку што ми беше тешко по малку се чувствував и горд, затоа што тие Албанци беа малтретирани, беа тепани за знаме, за образование и за повисоки цели. А денеска го имаме истото нешто, имаме убивани, имаме малтретирани, а не знам зошто. Сакајќи на сите овие случувања што ни се случува да дадам мој одговор, пред тоа да не паднам во замката на тие кои што викаат по моделот на стариот и неук офицер од Втората светска војна кога му нудат да биде командант на касарна и тој одбива. Одбива затоа што вели: јас сум неписмен и не знам политика и како ќе одржам политичка настава. А некој си друг му вели: па тоа е најлесна работа, удри по фашизам, ете ти политика. Да не паднам во замка дека сето тоа да го кажам како, удри по позиција, па да правам политика. Ќе се обидам да дадам мое објаснување феноменолошко што денеска се случува во Република Македонија. Факт е дека некои меѓународни институти и угледни личности кои ги посматраа и набљудуваа изборите, меѓу главниот виновник кого го обвинија тоа е Владата, која што е надлежна да ги спроведува изборите, обвинија и политички партии, обвинија затоа што факт е дека оваа кампања се водеше во исклучителни услови, според мене. Во оваа кампања како да се биеше битката за туби - порнотуби. Ќе признаете, во случај кога една политичка партија ќе излезе и ќе каже: "Ако гласате за мене, Македонија опстојува, а ако гласате против мене, Македонија ќе ја снема". Ќе признаете, државата да ја има, или да ја снема, нацијата да ја има, или да ја снема, тоа се високи цели. За такви високи цели ќе признаете вреди да се умира, вреди и да се убие. Но, дали всушност беше во прашање државата, дали всушност беше во прашање нацијата? Ќе бидам до крај искрен. Оваа еволуција на размислувањето, профилирањето на антагонистички идеи во македонскиот блок и го очекував, иако досега малкумина имаа храброст тоа до крај да го кажат. Дури последниот дискусант пред мене што дискутираше отиде чекор

понапред и кажа дека една политичка групација Македонија ќе ја претвори во незнам каква, или Македонците ќе ги претвори во Бугари, другата во незнам кои. А се работи за најголемата политичка партија и замислете, сите тие кои гласале за тоа, гласале за туѓа опција. И обратно, втората поголема политичка партија и таа и тие луѓе кои што гласале за таа опција, сакале Македонците и Македонија да ја одведат некаде. Тоа е сериозно прашање. Ако навистина во Република Македонија има такви концепциски разлики, внатре македонскиот блок и може да се очекуваат и ќе ги има тие конфликти. Историски е јасно дека народите се издигнале во народи преку конфликти. Дури и расипот е конфликт. Незаокружувањето на нивниот идентитет и те како е проблематично. Но, она што ми е нејасно што е во кампот на Албанците, дали Албанците го немаат профилирано нивниот идентитет, дали внатре албанските политички партии имаат такви огромни разлики во концепции и стратегии кои што мора да доведат до конфликт. Јас сум длабоко убеден дека таа фаза на идентификување кај Албанците одамна заврши. Дури и повеќе од тоа, политичките партии на Албанците и малите разлики што ги имаат во стратегија на развој и на реализирање на нивните интереси до крај ги хармонизираа со заедничкиот настап на последните парламентарни избори. Се прашувам, што е тоа и кој сакаше да создаде меѓу албанска војна. Знаам еден господин, теоретичар, аналитичар, политичар, колумнист добро облечен и со пура, некаде во 1993 година исто така ни се случи едно вакво убиство во мојата изборна единица, смирено ќе кажат: Да, Албанците не можат да бидат групирани само во една политичка партија. Албанците неминовно треба да имаат две политички партии. Тој господин го гледав и денеска и понатаму пишува колумни и понатаму шик облечен и понатаму пуши пура цигари, но унапреден, унапреден можеби не официјално во советник на претседателот, или на претседателот на Владата. Награден со тоа што кривичната пријава која му беше поднесена, му е отфрлена. И се прашувам, дали политичките партии, односно ДПА подлегна на таа туѓа стратегија. Што му требаше меѓу албанска војна. Дека тоа навистина можеше да се случи, за тоа сум и јас лично сведок. Во критичниот ден односно два дена после тоа во с. Рашче, каде што исто така имаше

инциденти, постоеше реална опасност тој конфликт да прерасне меѓу албански конфликт со неконтролирани размери. Истото можеби ќе се случеше и во Кондово. Но, благодарение на високата свест на тие кои успеаа многу бистро да идентификуваат дека тоа не е нивен проект, дека тоа не е албански проект, до тоа и не дојде. Но, знам овој проект не е денешен. Овој проект меѓу Албанците со години давал плод. Се сеќавам кога Албанците на тој начин и беа контролирани.

РИЗВАН СУЛЕЈМАНИ: (Продолжение)

Знам, дека Албанците во РМ се нужно зло, но мора да живееме Албанците и Македонците. Знам дека се развија огромни теории како да се владее и како да се живее со Албанците, почнувајќи од изолирањето на Албанците, со репресија, со заробување на нивните политички елити во таканаречените...), во Владата, па оттаму и да се контролираат, до ова последното отворање на братоубиствената војна, што е дамнешен проект.

И конечно, по се изгледа стратегијата која се сака и која денес се реализира е стратегија на тоталитарен хаотичен концепт, кој јас така го дефинирав, тоталитарен во смисла, ако Албанците бидат заедно и удираат и напаѓаат спрема институциите, таму каде што е главниот клуч за решавање на проблемите, таму каде што треба и може да се решаваат, таму се апсолутно отпорни. Но, внатре албанскиот камп дозволете да биде хаос, а тој хаос да биде контролиран. Впрочем, такво искуство од теренот од каде што јас доаѓам одамна, со години имаме. Така да таквиот хаос неминовно пред Албанците главни авторитети, главни личности ги правеше командирот на полицијата Горче Петров или директорот на КПД Идризово. Дури тие беа најпопуларните личности во целиот дел каде што живеам и нивните имиња и ден денес се спомнуваат, но јас не сакам тука да ги кажувам.

Дали таа стратегија, дали некој дозволи навистина целата енергија која што треба да биде ориентирана спрема институциите за добивање на колективни индивидуални права, ја трансформираме во битка кој по прв ќе отиде во заглај на едниот или вториот лидер, дали тоа се лидери, дали се претседатели на Влада. Јас сум длабоко убеден дека времињата се променија. Албанците созреаја. Тие достигнаа до ниво овие проекти лесно да ги идентификуваат и да не ги прифаќаат, да ги одбиваат. Впрочем, тоа го покажа Кондово.

Впрочем, тоа го покажа цела општина Кондово со не излегување на изборите. Со тоа покажа дека не прифаќа такви проекти. Впрочем тоа го покажаа и самите граѓани во Рашче, кога прифатија да ги закопаат секирите, барем за момент. Пред се тоа го покажа мајката на загиналиот Фатмир, кој не надмина сите нас и како Албанци и како Македонци и воопшто како интелектуалци политичари, која јасно и гласно изјави - сакам ова да биде последната жртва на демократијата. Сакам моето дете да биде последниот во политичката борба меѓу албанските политички партии. Сакам оваа борба меѓу Албанците да престане, сакам институциите да проработат, тие да ги најдат оние кои го извршија тоа дело и начателите, тоа е патот кон решавање на проблемите. Секој друг пат, јас длабоко сум убеден не придонесува ниту за стабилизација на Република Македонија, ниту за решавање на албанското прашање во РМ. Тоа во крајна линија го покажаа и последните избори, кога одзивот на граѓаните одвај достигнуваше до 30 - 40%. Што станува со тие 60%, што тие бараат, што тие чекаат, која е алтернативата за нив. Кој политички ги покрива. Дали за тоа размислуваме. Дали не се создаваат предуслови сета ова маргинализирана сила, непокриена политички, непокриена со лидери, утре да прерасне во општ револт против сите нас и како Албанци и како Македонци, и се прашувам каде ќе ни биде крајот. Почетокот е тука, но крајот не го знам.

Намерно не сакам овде да ви укажам на начинот како сето тоа настана во Кондово. Намерно сакам да ги поштувам првенствено да идам до крај со барањето, барањето на семејството на загиналиот, на неговата мајка, да не отвараме тешки провокативни теми кои неминовно ќе бараат одговор. Но, барам енергично органите на прогонот, полицијата, јавниот обвинител, до крај да го расветли случајот. Само тоа е решението. Оставајќи понатаму Албанците сами меѓу себе да се откријат и сами меѓу себе да ги чистат сметките, ја отвора меѓу албанската војна, а таа меѓу албанска војна лесно може да прерасне и меѓу албанско - македонска војна итн. Барам, г-дине, во име на семејството на загиналите и на сите други вие до крај да ја извршите вашата уставна и законска работа.

Барам од Владата исто така до крај да ја спроведе истрагата и вистинските луѓе кои го извршија тоа дело и начателите да бидат изведени пред лицето на правдата, затоа што само тоа е гаранција дека

довербата во институциите, довербата во лидерите и претставниците на Албанците и на другите претставници ќе пораснат. Во спротивно неминовно ќе доведе до ерозија на тие авторитети и на тие институции, а кога тоа доаѓа почнува хаосот, а хаосот за сите е лош.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Благодарам на пратеникот Ризван Сулејмани.

На ред за збор е пратеникот Мирчевски Звонко.

ЗВОНКО МИРЧЕВСКИ:

Господине потпретседателе, почитувани, господине државен обвинител, од страна на институциите на власта, единствено вас можам да ве поздравам, бидејќи очигледно другите претставници немаат интерес за таа тема, ве поздравувам и вас колеги пратеници.

Темата за која денес ќе зборувам, убеден сум дека е доста важна како за нас кои овде седиме и на кои што ви се обраќам, а исто така и за граѓаните на РМ, кои ги следат овие седници од македонскиот Парламент, ние впрочем заради нив и во нивно име сме избрани да седиме во овие клупи.

Темата за која што сакам да зборувам е вечна ја има во сите општества и во сите држави, но јас ќе се задржам на нашето општество и на нашата држава, а таа тема е демократијата во РМ, слободата, правдата во РМ, како и практикувањето на власта во РМ.

Има повеќе причини заради кои што јас саскам денес на македонскиот Парламент да зборувам на оваа тема и би спомнал само неколку од тие причини и тоа редоследно.

Првата причина е тоа што сите ние како политички субјекти, припадници на политички партии, кога ги презентираме нашите политички ставови барем декларативно се прокламираме за развој на демократијата, слободата, правдата, но практиката е нешто друго. Не ја имавме можност да ја доживееме во РМ, во изминатиот период во предвечерието на третите по ред локални избори.

Другата причина е баш заради не практикувањето на овие начела, Република Македонија дојде во една состојба која што е далеку од нормалната.

Трета причина се пак фактичките елементи кои потврдуваат дека состојбата во РМ не е нормална, затоа што не е нормално да седиме во овие клупи и да зборуваме за фер и демократски избори од

една страна, од друга страна на истите тие избори да се пука во луѓе, да бидат луѓето ранувани и да гинат, да им се рушат платените станови на граѓани, имотот што го стекнале во текот на целиот свој живот, исто така не е нормално. А исто така, појава која застрашува е што при ваквите појави станарите на тие станови што беа рушени беа малтретирани.

Исто така не е нормално во една демократска држава, за овие 10 години да сме изградиле такви демократски односи, да се рушат медиуми, почитувани пратеници, да се забрануваат весници, да се цензурираат, се со цел да не биде народот информиран така како што треба.

Исто така не беше нормално организирани толпи на луѓе да јуришаат на куќи од пратеници, да каменуваат и притоа да повикуваат на линч. Исто така, не беше нормално при ваквите појави да доживуваат стресови фамилиите на нас патениците, кои се наоѓаа во тие домови. Јас претпоставувам дека сите вие овде имате свои семејства. Ставете се само за момент во ситуација во која се наоѓаа нашите деца. Простете, но во сите овие работи најмалку има демократија, најмалку има слобода, а уште помалку правда.

Четврта причина за која денес пред македонскиот Парламент би сакал да зборувам, а би сакал да слушне македонската јавност, се самите чинители на едно демократско општество за какво што се прокламира РМ и која претендира со консензус помеѓу политичките субјекти во овие 10 години за полноправно членство во Европската унија и јасно изграден политички консензус за стапување во структурите на НАТО. Но што се случува со столбовите на нашето општество. На прво место граѓанинот, оној на кој му се загрозува животот, на кој му се руши станот и другите добра кои во текот на животот ги стекнал, оној граѓанин кој непосредно, за време и после овие локални избори бидува разместуван од своите работни места заради политички убедувања кои биле спротивни со погледите на актуелната власт.

На второ место медиумот како симбол на една демократија, сервис на граѓаните задолжен за брзо, навремено и правилно информирање, истиот оној медиум кој што се затвора руши или цензурира.

На трето место пратеникот, избраникот на граѓаните, предлагачот во законодавната власт, на законските акти, и внимавајте, оној пратеник кој е заштитник на правата на граѓаните, на нивните проблеми, на нивните интереси и

предлагачот на разни предлози во Собранието на РМ, истиот оној пратеник, истиот овој пратеник кој е во РМ, на денешно време, на прагот на третиот милениум да биде каменуван, шиканиран, омаловажуван, малтретиран, заради поинаквите погледи од своите довчерашни сопартитјци, инаку раководство на власта во РМ.

Ние сме сведоци на настани кои ја разбрануваат нашата држава РМ, оваа лето за време на паузата на работата на Собранието на РМ, пред локалните избори, за време на локалните избори и сите добро се сеќаваме како пред 10 години почнавме да ја градиме демократијата во РМ, која што демократија ја претставува душата на РМ. Сите заедно се вградивме во таа душа на РМ, која што произлезе од слободно искажаната волја на граѓаните на Македонскиот народ и на националностите, со сите меѓусебни сличности, разлики и меѓусебни интереси.

На македонската политичка сцена се јавија мноштво на политички субјекти, повеќе вистини од било кога порано. Мојата вистина во изминатите десет години беше ВМРО - ДПМНЕ. Не дека немаше други политички партии во 1990 година, но она што го плени срцето на секој Македонец, беа четирите свети букви ВМРО. Инаку немав друга некоја мотивација да влегувам во таа политичка партија.

Во ВМРО - ДПМНЕ ги поминав: неговото раѓање, сите детски болести што ги поминува една политичка партија и сите радости што ги поминува една политичка партија. Ја градевме душата на РМ, целосно вградувајќи се во поновата историја на Македонскиот народ и држава, вградувајќи ги притоа и соништата на сите генерации на македонски патриоти, кои што се залагале во текот на целиот свој живот за суверена Македонска држава, македонска војска, македонски пари, македонски фудбалски репрезентации, почитување на волјата и достоинството, на другите луѓе како основа за заедничко живеење и дејствување на христијаните и нехристијаните во нашата држава. Активно партиципирав во сите изборни процеси во нашата држава од 1991 до 2000 година.

Би сакал да направам една кратка ретроспектива се со цел да констатираме сите заедно пред македонската јавност една работа: Дали имаше повеќе демократија во 1990 година, или има повеќе демократија во нашата држава во 2000 година.

Во 1991 година на првите парламентарни избори ВМРО - ДПМНЕ доби

38 пратеници и не успеа да формира мнозинство во македонскиот Парламент. Лидерот на партијата стана потпретседател на претседателот на државата, кој само по неколку месеци си даде оставка, а голем дел од пратениците во пратеничката група незадоволни и не согласувајќи се со практикурањето на власта на лидерот, ја напуштија партијата ВМРО - ДПМНЕ. И тогаш почитувани колеги пратеници никој во нашата држава на беше каменуван, никој не беше квалификуван како предавник, туку сето тоа нормално си заврши. Членството беше многу разочарано и граѓаните од Прилеп, од каде што доаѓам јас. Но, не губевме верба, продолживме и понатаму да работиме во партијата.

Во 1994 година на вторите парламентарни избори од истата таа партија која што водеше сметка за мене, како нејзин кадар бев кандидиран за пратеник на парламентарните избори, на кое што политичка партија, во коалиција со тогашната демократска партија, заради изборниот фалсификат, наводен, или вистинит, неznam, се повлече од изборите, иако јас во првиот круг имав доста солиден успех. Сите мои сограѓани од Прилеп кои тогаш ми даваа голема поддршка во моето политичко ангажирање, беа толку многу разочарани со повлекувањето на политичката партија ВМРО - ДПМНЕ од понатамошниот тек на изборниот процес, јас како пратеник не бев прашан дали мислам дека е потребно да се повлечеме или не.

ЗВОНКО МИРЧЕСКИ: (Продолжение)

Но сепак почитувани колеги никој тогаш не беше квалификуван како предавник, никој не беше каменуван, ничиј живот не беше доведен во прашање. Јас сепак мислам раководството на партијата тогаш носеше некаква одговорност заради тоа што се откажа од понатамошниот тек на изборниот процес. Со таквиот акт фактички му се остави простор на политичкиот конкурент СДСМ, со неговите политички коалициони партнери да владеат во Република Македонија на начин кој што беше добро познат и тие со нивното искуство во практикурањето со власта направија катастрофални грешки заради што 1998 година, не заради тоа што ние бевме кој знае колку добри, но заради тоа што народот беше револтиран од нивното лошо владеење и ни ја довери довербата нас да формираме мнозинство и да ја преземеме понатаму одговорноста за водењето на оваа држава.

ВМРО - ДПМНЕ на парламентарните избори имаше изборна програма чиј што

творец беше господинот Борис Стојменов кој лично идеше во текот на кампањата не советуваше околу таа изборна програма и ние ја презентиравме пред македонските граѓани. И денеска тврдам дека таа програма беше одлична програма и сеуште е одлична програма.

Исто така сите добро се сеќаваат дека беше тоа настап со коалициониот партнер на ДА, беше формиран караван кој што ја крстареше Македонија, даде големи ветувања. Ние пратениците од коалицијата за промени тогаш дававме големи ветувања, се потпиравме на нашиот авторитет што го имавме кај раководствата на тие партии. Врз основа на тоа, на тие наши тврдења ја добивме довербата од граѓаните. Што стана со изборната програма? Изборната програма почитувани колеги и почитувани граѓани беше заборавена од коалиционите партнери кои што веројатно во таквата коалициона Влада не можеа да се договорат кој да ја наметне својата програма. Почнавме да се занимаваме единствено со себе и со своите интереси без притоа да се води сметка за интересите на Македонскиот народ и на граѓаните на Република Македонија од кои што добивме мандат да ја водиме оваа држава. Јас како пратеник до пред два месеци на ВМРО - ДПМНЕ во неколку наврати гласав за предлозите на Владата на лидерот на ВМРО - ДПМНЕ, господинот Љубчо Георгиевски, затоа што сметав дека имам долг спрема самите граѓани од Прилеп, во мојата изборна единица кои што ми помогнаа во изборниот процес за да дојдам во една ситуација да ги победувам во изборите моите политички противници.

Се занимавав со народот кој што беше очаен. Се занимавав со тутунарите кои што од 2 саат на сабајле стануваа одеа по нивите, а имаа ветувано дека ќе имаат добри откупни цени на тутунот. Се занимавав со стечајците, со невработените, со претставниците на некои прилепски претпријатија кои се наоѓаа во безизлезна состојба, но мојот авторитет во раководството беше толку многу мал да јас неможев воопшто да им помогнам ниту на тутунарите, ниту на вработените, ниту на стечајците, а сите тие во нас, во пратениците гледаа голема надеж. Факт беше тоа што во изминатите 10 години, до последните локални избори, на локално ниво 10 години ја држевме власта во Прилеп и народот од нас во Прилеп многу очекуваше, особено од ВМРО - ДПМНЕ, чиј што прв Конгрес се одржа во Прилеп.

Со моите довчерашни сопартијци, придонесов во градењето и растот на таа

партија, вклучувајќи се во неа активно така да додека бевме во опозиција имавме доста солидни резултати, меѓутоа почитувани колеги пратеници и почитувани граѓани целта беше да се дојде на власт на централно ниво. Тоа и се случи. Најголемите забелешки на граѓаните во Прилеп кои доаѓаа кај мене и кај мојот колега Караџоски, кога вршевме прием на странките беа од тоа дека оние очекувања и ветувања што ги даде Владата према Прилеп се однесуваше без посебно внимание, така да ние не можевме ниту едно од дадените ветувања да ги оствариме. Ниту во однос на вработување, ниту во однос на тутуно производството и други проблеми со кои што се соочуваше градот.

На локално ниво исто така голема забелешка имаше што Прилеп, градот на Ченто, градот кој што одсекогаш важел за еден голем бастион на патриотизмот, во новата извршна власт освен едно заменичко место во Министерството за локална самоуправа, не доби ниту една друга позначајна функција на власт. На локално ниво се поставија такви партиски структури без наше учество, кои што функционираа без соработка со нас пратениците, се носеа кадровски решенија без наша консултација, а слушавме за некакви негативни трендови кои што се јавиле во нашата општина, во државата, граѓаните од нас бараа одговор, а ние како пратеници неможевме да им одговориме. Се разбира, со ретки исклучоци се инволвираа луѓе кои што немаа врска со партијата, но тоа беше помалку важно. Важна работа беше што немаа доволно стручност и немаа доволно работно искуство, така да се дозволи еден непотизам во државата и една партизација во државата. Ние почитувани колеги и почитувани сограѓани вакво нешто, вакво практикување на власта не ветувавме.

Јас мислам дека раководството ја водеше кадровската политика на сите нивоа и ако некој е одговорен за тоа што се случи во државата, за тоа што во моментот се случува во ВМРО - ДПМНЕ единствено виновно е раководството на таа политичка партија. На повеќе нивоа во јавните и државни институции беа именувани, инсталирани луѓе за инструментализирање на власта, кои што не беа доволно квалитетни и не можеа да одговорат на предизвиците на нивните функции. Со својот начин на практикување на власта се ширеше доста голема одвратност кон истата. Со својот начин на практикување на власта тие беа и се директни креатори на многу сомнителни дејанија кои што се јавуваа во

нашата држава. Раководството сето тоа добро го знаеше и не превземаше ништо.

Исто така им се дозволи на тие структури да се поврзат со инкриминираните, криминогените структури на бившата владеачка структура за кои што лично додека бевме во опозиција лидерот на ВМРО - ДПМНЕ јавно на секаде кажуваше дека ќе ги затвори и врз основа на тоа добиваше големи симпатии кај широките маси на Република Македонија. Но луѓето кои што во партијата влегоа од лични и кариеристички причини, а не од патриотизам, луѓето кои секојдневно се тепаа по кафеаните, кои што пукаа во градовите со оружје не беа доволна причина за раководството да се отрезни и да преземе нешто како овие негативни појави на некој начин би се санкционирале низ институциите на правната држава. Јас имав верба во системот, во државата и во институциите, но тие затаија.

Раководството цело време тврдеше нешто дијаметрално спротивно на ова и врз основа на тоа доби мандат од граѓаните да формира Влада. Но со тој гест беше изиграна довербата на граѓаните.

Најмногу од се ми сметаше што беше забораен народот, тој народ кој бараше помош од оние кои што беа зафатени самите со себе, со решавањето на сопствените прашања. Беа отстранувани стари, чесни и стручни кадри и беа супституирани со кадри кои што беа недоволно стручни, размислуваа за сопствено брзо богатење. Политиката ја сфатија како инструмент за брзо менување на сопствената материјална состојба преку вработувањето на свои блиски луѓе од фамилиите.

Не би сакал понатаму да ги елаборирам негативностите, но само би сакал да кажам во врска со мојата мотивација во која што сум се нашол во таа политичка партија. Тоа беше исклучително патриотизмот и желбата да му помогнам на мојот народ. Не влегов во политиката за да ја материјализирам, бев еден од ретките во тогашната опозициона политичка партија кому му беше решен социјалниот статус, вработување итн., меѓутоа многу кадри кои што беа инсталирани со својата ненаситност и неизживеаност, а сега функционери на власта низ целата држава и низ градот Прилеп бодеше очи. Премиерот на државата ова добро го знаеше. Ние како пратеници во неколку наврати му го имаме спомнато, меѓутоа не сакаше да преземе никакви мерки. Сето тоа резултираше со крајно лоши резултати за време на претседателските избори, кога кандидатот на опозицијата во

1999 година во Прилеп со 10.500 гласа водеше пред нашиот кандидат, господинот Борис Трајковски. Тогаш во Прилеп дојде господинот Георгиевски се интересираше за слабите резултати и беше информиран, но за жал не превзеде ништо.

Би сакал да кажам дека истите оние луѓе кои што во Прилеп кај мене и кај мојот колега доаѓаа незадоволни од тоа што нивните проблеми и ветувањата што ги дадовме во изборната кампања не беа исполнети, со автобуси доаѓаа во Скопје за да се жалат за лошата состојба во градот Прилеп, за која што ние укажувавме, презентиравме каква е состојбата, но тие проблеми не се решаваа. Тие знаеја дека некој се оглушува на зборовите на нас пратениците. Јас почитувани колеги, останав со народот и решив да бидам негов сервис. Но го забораваја носителите на јавните функции. Секогаш народот имал проблеми со власта, но сега болката е поголема заради тоа што тој народ денеска има проблеми со сопствената власт и со раководството кое толку многу повикуваше на патриотизам, чест, слобода и демократија.

На раководството јас би му предложил да направи една анкета вклучувајќи ги притоа и најблиските негови соработници во врска со познавањето на изборната програма дадена 1999 година и се надевам дека тогаш и на тој начин ќе се убеди кој и кога и каде ги предал, ги предава стратешките национални државни интереси и кој го дели народот. Што беше изборната програма и зошто не е имплементирана. Зошто се вжештуваат меѓуетничките односи. Пребројте ги само жртвите за време на последните локални избори. Зошто се продолжи со приватизација во четири очи? Зошто партиската книшка беше единствен критериум за вработување наместо квалитетот и стручноста?

Заради овие и други причини јас чувствував моралната обврска кон моите граѓани и кон гласачите во мојата изборна единица и морав да ја напуштам партијата која што ја напушти програмата, заради која што доби мандат од граѓаните. Не беше овој чин непосреден и непромислено направен, заради тоа што немаше разбирање од страна на раководството. Ние се обидовме и внатре во самата партија ВМРО - ДПМНЕ да ги решаваме проблемите, но за жал од самото раководство немаше разбирање.

Согласно член 62 од Уставот на Република Македонија во кој што се вели дела пратеникот ги претставува граѓаните и во Собранието одлучува по свое убедување,

јас и моите колеги пратеници, а тврдам дека овде, меѓу овие мои колеги имаше и други колеги кои не се согласуваа со начинот на практикувањето на власта одлучивме до крај да ги употребиме сите институции, известувајќи го писмено на 23.08. претседателот на Собранието господинот Саво Климовски, лидерот на партијата ВМРО-ДПМНЕ и премиер на Република Македонија и имавме намера да ги известиме за нашата намера дека дефинитивно го напуштаме ВМРО -ДПМНЕ и поминуваме во ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција.

Господинот Климовски не удостои и покажа жив интерес за нашите планови. Со него поразговаравме, беше доста коректен. Единствено после оние настани кои што резултираа на 25 и на 26 едноставно не излезе на ниво на функцијата претседател на Собранието со тоа што се вклучи во ихибирањето на Собранието како највисок законодавен дом да расправа за темите и настаните кои што се случија тогаш во Република Македонија со нас пратениците. Не зборувам како индивидуи како институции - пратеник.

Од страна на премиерот, лидер на ВМРО - ДПМНЕ немаше интерес за средба со нас пратениците. Но, сепак на груб и подол начин бевме удостоени, на еден начин кој не доликува на еден демократски однос, на една демократска држава, бевме повикани да си дадеме оставка и сето тоа беше коментарирано како некаква морална политичка недоследност од наша страна. Исто така со непромислени изјави се собираа членови на ВМРО - ДПМНЕ, луѓе кои што немаа, малкумина од нив врска со мојата изборна единица и кои што не гласале за мене. Од цел Прилеп и цела околина, дури не помалку од 200 души да ме присилат да си дадам оставка и притоа спремни на се, дури и да извршат линч врз мене и врз моето семејство. Помогнати директно од самиот врв на партијата, со гасење на уличното светло спонтано, во присуство на полицијата која што ништо не превзела, а беше известена два часа заради тоа што лично мои довчерашни другари од ВМРО -ДПМНЕ ми кажаа дека се спрема атак врз мојот дом да си го заштитам благовремено семејството.

Почитувани колеги пратеници дали ние влегуваме во третиот милениум или живееме 100 години поназад. Беше во два наврата атакувана куќата, домот кој што мојот татко, бидејќи јас не сум успеал со мојата работа и мојата сопруга за овие 12-13 години да спечалиме свој сопствен дом,

беше атакуван домот кој што заедно со мојот татко, кој издвојувал од сопствената уста како многу ваши родители што ги граделе вашите домови, да биде каменуван домот во кој што се наоѓаше моето семејство. Најмногу бев погоден од фактот што многу мои довчерашни колеги од ВМРО - ДПМНЕ, со кои што заедно сме поминале низ разни епизоди во развојот на демократијата и на самата партија не беа присутни тука, но напротив многу инсталираните раководни структури во Прилеп, директори на школи, директори на медицински центар, на институции, на јавни претпријатија засегнати за сопствените фотели во кои што удобно седеа, а кои што додека бевме во партијата ВМРО - ДПМНЕ мене и мојот колега воопшто не удостојуваа и воопшто не сакаа да решаваме никакви проблеми за Прилеп и за граѓаните од Прилеп.

Исто така би сакал да се осврнам на една дезинформација за наводна наша поткупеност, за која што лично се тврдеше и од одредени раководни структури на ВМРО - ДПМНЕ, за што во Прилеп луѓето кои што во овие 10 години мене и моето семејство не познаваат секако не можеа да поверуваат дека пратеникот, д-р Звонко Мирчески е склон за 50, за 100, за 200, за 500 илјади марки да го продаде она за кое што 10 години во ВМРО - ДПМНЕ бил и го градел тоа ВМРО - ДПМНЕ. Јавно го повикувам раководството на ВМРО - ДПМНЕ да ми се извини и мене и на моите колеги или да докаже и да не убеди сите нас, како и македонската јавност за наводната наша поткупеност од страна на вистинското ВМРО, затоа што во спротивно сите свои тврдења ќе треба да ги докажат пред македонските судови.

Оставката на тоа што повикуваше раководството би била мала сатисфакција за оние кои што се дрзнаа легитимно избраните пратеници да ги повикуваат на линч. Јас на тој начин би го изневерил мнозинството на чесни мои сограѓани, кои што гласаа за мене и кои што во изминатите години ми веруваа мене, на мојата чесност и на ветувањата кои што произлегоа од изборната програма. Убеден сум дека поголема сатисфакција за тие граѓани, согледувајќи ги реално резултатите од последните два избори, од претседателските и од локалните избори во Прилеп дека поголема сатисфакција би имале прилепчани доколку раководството на ВМРО - ДПМНЕ и раководството на централната власт во Република Македонија си даде оставка, неотповиклива оставка. Еве зошто.

Јас и моите колеги пратеници неколку пати гласаме за предлози на Владата што лично беа предлагани од раководството пред македонскиот Парламент. На овој начин јас мојата обврска пред гласачите, оние кои што беа револтирани од лошото владеење на СДСМ, кои што ја дадоа довербата на Коалицијата за промени јас повеќе пати ја оправдав нивната доверба со тоа што повеќе пати, скоро четири, ако не се лажам, последниот пред два - три месеци, исто така гласав за предлогот на Владата што го предложи господинот Георгиевски. Но, јас како пратеник и како дел од законодавната власт бев и виновен, или раководството беше виновно што не беа остварени ветувањата кои што беа дадени за време на изборите.

Јас исто така би сакал во оваа прилика да прокоментирам некои мислења кои што беа искажани од оваа говорница за наводно наше синергистичко дејство од страна на партијата на СДСМ, наводно во овие локални избори. Би сакал да кажам една работа. Ние си имаме име, се викаме ВМРО - Вистинска Македонска Реформска Опција.

ЗВОНКО МИРЧЕВСКИ: (Продолжение)

Ние воопшто немавме никаква намера со нашиот чин да се приклонуваме ниту кон едната, ниту кон другата политичка структура, затоа што тие се добро познати во македонската јавност со начинот на нивното практикување во власта и нивните погледи и разбирања во однос на демократијата. Ние почитувани колеги и почитувани граѓани едноставно забораената и изневерената програма си ја прифативме и денеска стоиме зад неа. И јас лично тврдам пред сите граѓани и пред вас колеги пратеници, дека таа програма е и моја програма, јас никогаш нема да ја изневерам таа програма и она што сум го ветувал за време на изборите во таа година.

Во однос на спонтаноста би сакал да кажам една работа, дека донекаде можам и да го сфатам образложението на мојот колега кој дискутираше вчера од говорницата на македонскиот Парламент, дека наводно не биле организирани атаците на куќите на пратениците. Меѓутоа, иако не е така, ајде некако да го сфатиме. Но, дали почитувани колеги пратеници е спонтано на 28 од страна на заменикот координатор на Општинскиот комитет на ВМРО - ДПМНЕ во Прилеп, само еден ден или два дена по моето заминување од ВМРО - ДПМНЕ, исто така спонтано да се издаде решение, со кое што мојата сопруга која што работи во Медицински центар од 1988 година да биде

распоредена на работно место на грчка граница во село Липколиште, кое што е некаде 70 километри од Прилеп, а без притоа да биде консултиран началникот на Службата на хируршкото одделение, господинот Трајко Гешоски, кој што за среќа е и пратеник во Македонскиот Парламент и може да го потврди ова мое тврдење дека од негова страна нема никакви пропусти во стручноста, во однос на повреда на работните односи, дисциплината, или познавањето на работните задачи. Тоа е тоа решение, тоа е таа спонтаност, ова е дел на демократијата во Република Македонија. Каква врска почитувани колеги пратеници има мојата сопруга со ВМРО - ДПМНЕ, со Вистинска ВМРО, со СДСМ или со неznam која политичка структура. Почитувани колеги пратеници, кога ова може да се случи на еден пратеник заради неговото политичко сфаќање, можете да замислите како размислува обичниот граѓанин во Република Македонија. Исто така би сакал околу спонтаноста да кажам дека, во текот на овие десетина години собрав сили да изградам една доградба до мојата семејна куќа, една смешна доградба од триесетина метри квадратни, за која што после моето преминување добив решение од градежниот инспектор за туркање за наводно дивоградба, а иако притоа целокупната документација уште од седми месец беше поднесена и беше во процедура да се вади, се со цел да се извршат притисоци за наводно мое враќање во ВМРО - ДПМНЕ. Тоа исто така не е спонтано?

Би сакал само уште нешто да кажам во врска со спонтаноста, а тоа е нашето разрешување од управните одбори и гласините дека јас како пратеник, тие гласини беа пуштени во Прилеп дека сум земал наводно 6 илјади марки плата, би сакал да кажам во еден момент дека јас единствено што бев ангажиран и тоа со одлука на Владата во Јавното претпријатие за станбен и деловен простор, каде што надоместокот беше десетина илјади денари месечно, а додека во Управниот одбор на Клиниката за максилофацијална хирургија, досега немаше ниту една седница и воопшто не сум присуствувал, а во Советот на Стоматолошкиот клинички центар, функцијата не беше платена. Исто така, сакам да кажам дека како член на Управниот одбор на Медицинскиот центар "Борка Талески" во Прилеп, исто така функцијата не беше платена и како член на Управниот одбор на Здравствениот дом во Крушево, исто така функцијата не беше платена. А за некаква си наводна

инволвираност во некакви сомнителни дуќани, кои што се градеа во централното градско подрачје на атрактивни места во Прилеп кои што беа пуштени гласини дека наводно јас сум бил сопственик на неколку бд тие деловни простори. Најцелосно и со целосна одговорност ви тврдам и вас овде и пред целата македонска јавност, дека тоа нема апсолутно никаква врска со висината, впрочем ако беше така со познатата експедитивност на органите на државата досега, тоа ќе беше проследено низ сите институции и јас за тоа ќе бев санкциониран. И многу е лесно да се изврши анализа на имотната состојба моја и на моето семејство. Така што би сакал околу овие неколку аспекти да се размисли, да размислат многу поединци во сегашната власт, бидејќи сега јас сум пратеник на опозицијата. За законските реперкусии, за незаконитото дејание, исто така би сакал да кажам нешто, бидејќи поминаа шест - седум дена во расправа во овој Парламент за локалните избори, да се осврнам на изборниот процес на локалните избори. Имаше доста добри дискусии, исто така се сложувам дека беше многу трезвено анализирана моменталната политичка состојба во Република Македонија, како и функционирањето на државата и институциите пред, за време на локалните избори, во кои што едните ја минимизираа важноста на изборите, а другите ја издигнуваа до ниво на референдумско изјаснување. Ако зборуваме за институциите на системот и нивното функционирање не смеаме да забораваме, а сите ние овде како пратеници сме свесни и во Уставот и во Деловникот на Собранието пишува дека Собранието е во постојано заседание. Би сакал да ве запрашам, дали сметате дека беше во ред што повеќе од два месеци Собранието како највисок законодавен дом во Република Македонија беше блокирано да ние како пратеници не можеме да ги изнесеме овде нашите согледувања за текот на изборниот процес, затоа што се случуваше пред изборите и дека ако ние си ја бркавме работата за која што бевме избрани од народот, дека многу несакани ефекти кои што се случија за време на изборите, можеби и превентивно дејствувајќи преку институциите на системот, можеби немаше да се случат. Од страна на повеќе поединци колеги пратеници и од наша страна како политичка партија имавме дадено иницијатива за свикување итна седница на Собранието. Исто така од страна на господинот Стојан Андов имаше барање за свикување на итна седница на Собранието, меѓутоа од страна

на претседателот на Собранието беше мудро блокирано свикувањето на таква седница.

За државните институции кои што лично јас мислам, со чесни исклучоци многу од нив активно се вклучија во изборниот процес на овие локални избори. А политичките субјекти тераа избори со методи што не се својствени за нашево македонско поднебје, се со цел да дојдат до целта, а притоа заборавајќи на правната држава, на Уставот и на законите. Беа загрозувани на повеќе наврати физичкиот и моралниот интегритет и животот на граѓаните, како и нивните имоти. Исто така методите на нечовечко однесување и понижување и казнување не беше туѓо. Јас само би сакал да спомнам дека во последните три, четири месеци имаме информации од членови на ВМРО – ВМРО, дека повеќе од 300 членови се разместени од своите работни места, многумина од нив се дури и избркани од работа, шиканирани, малтретирани, се заради тоа што го смениле своето политичко убедување. Инаку ги слушав дискусиите од моите колеги и од господинот Карангелевски и од Попов, од дискусантите од политичката партија ВМРО - ДПМНЕ, се сложувам со многу нивни констатации. Навистина факт е дека во нашава држава се случи една ерозија на демократијата, а со самиот факт што беше нарушено достоинството на граѓаните, тајноста и слободната волја на граѓаните како и нивните права, животот и здравјето. Но, сите ние овде треба да се замислиме за една работа, како да се помират поделените граѓани. На ова прашање треба сите да дадеме заеднички одговор. Како да ги елиминираме генераторите на ефективните состојби кои што резултираа со насилство, а беа во функција за добивање на поголема политичка моќ. Во таа беспопштедна трка за власт заборавивме на угледот кој што Република Македонија во изминатите десет години го стекнуваше во меѓународните институции и како претенденти за наше асоцијативно членство во Европската Унија и постојано членство во структурите на НАТО, колективните безбедносни системи, заборавивме дека сме опсервирани од меѓународната заедница и ваквиот начин на едни ретроградни процеси во развојот на демократијата во нашата држава, само не оддалечуваат од нашите амбиции за да се приближиме кон овие структури, за кои што десет години веќе се мачиме да дојдеме до некој степен. А исто така сведоци сме сите заедно дека во последно време дека со тоа потпишување на Спогодбата за асоцијативно членство на Република Македонија со

Европската Унија, дека е ставена под сериозен знак на прашање. Би сакал сите вас да ве запрашам дали вкупното наше однесување како политички субјекти во Република Македонија, не не оддалечи и од потпишувањето на аранжманите со ММФ, дали и тоа беше спонтано? Би сакал од аспект на политичката партија ВМРО да спомнам нешто во врска со овие локални избори, со нашето појавување на политичката сцена како ние ги опсервираме настаните што се случуваат за време на изборите. Ние бевме политичка партија која што на овие локални избори немавме ангажирано сили надвор од силите кои што нормално нашите институции на системот си ги имаа. Но, морам да признам, а тоа е и факт, секако дека и вие со мене ќе се сложите дека претрпевме доста големи удари. Стравот од пораз на локалните избори на власта беше повод да не обвини за наше вклучување од страна на СДСМ иако ние како политички субјект новоформиран на македонската политичка сцена имаме добро познат став на сите релевантни политички субјекти во однос на ставот што го имаат почитуваните колеги од СДСМ, дека ние не сме за предвремени избори. Така што нема логика некој да не поврзува со СДСМ. Ние си имаме свое име, ние се викаме ВМРО, ние си имаме програма. Ако имавме тенденции да се приближуваме кон СДСМ како што сега јавно од оваа говорница поедини колеги пратеници на ВМРО - ДПМНЕ јавно го манифестираа значењето за хармонизирање на односите помеѓу ВМРО -ДПМНЕ и СДСМ и ние ќе излеземе, ќе баравме такво хармонизирање на односите. Меѓутоа, во тоа не е нашето постоење. Власта премногу комотно се однесуваше. И трендот на политичко, економско и социјално пропаѓање на државата, кој што беше почнат уште со самото распаѓање на СФРЈ, во Република Македонија продолжи. А ние сакавме тој тренд да го запреме, да ја стабилизираме економијата, да ја носиме Македонија во семејството на европските држави, да бидеме почитуван политички субјект. Но, сепак изгледа дека некои луѓе политиката како дејност ја сфатија не како чесна и хумана дејност, туку како дејност за брзо богатење, притоа не водејќи сметка за општите интереси на државата. Ние имаме став дека под итно сите прогресивни сили во Република Македонија, треба да ги прекинеме делбите на граѓаните и да ги замениме со обединување. Сите политички партии ги третираме како политички пријатели, доколку работат за почитување на Уставот, законите и интересите, за кои

што кога ќе седнеме заедно, ќе се договориме кои се заеднички стратешки национални интереси. Ние сме на становиште дека треба решително да се спротивставиме на синдромот на самоуништување. Исто така и употребата на разни етикети од типот филства, манства, фобии, предавници, патриоти итн. Македонија има свое достоинство и таа е библиска земја. Нас и на Македонија и е туѓа полтронскиот и поданичкиот однос и тој за нас е неприфатлив.

Што се однесува до настаните ние ги осудуваме. Тепање имаше во вториот круг и во првиот круг. Но ако земеме во предвид дека имаше огромен број на неважечки ливчиња, кои што во оваа трка во која што едните ја минимизираа важноста на локалните избори, а другите ја издигнаа на ниво на референдумско прашање за испитување на некаков легитимитет на актуелната власт и си земаа за право двете политички партии да се декларираат како алтернатива една на друга, сумирајќи ги изборните резултати што ВМРО ги доби со само 2, 3 месеци појавување на политичката сцена, а имајќи го во предвид фактот што најголем број од неважечките ливчиња и припаѓаа на мојата политичка партија. Така што почитувани колеги од ВМРО - ДПМНЕ и од СДСМ јас мислам дека немате право да се детерминирате како најголеми политички субјекти во Република Македонија, заради тоа што ако се земе фактот дека ВМРО - ДПМНЕ и ДА заедно на локалните избори добија некаде околу 220.000 гласа, а ние за нашите 2, 3 месеци постоење со само 40% покриеност на територијата од Република Македонија, со инфраструктура и плус 50% од овие неважечки ливчиња кои што се јавија во огромна бројка на овие локални избори, ве убедувам дека и ние имаме легитимитет исто како и другите политички субјекти овде да ја делиме одговорноста за иднината и судбината на Република Македонија и сакаме да бидеме прашани и да ја креираме.

ЗВОНКО МИРЧЕСКИ: (Продолжение)

Зошто беа конфликтите на сите ни е јасно, но уште еднаш би го поставил прашањето дали државата, институциите си ја завршија работата според законските прописи или не? Во услови кога народот и граѓаните на РМ беа најголема жртва, беа тероризирани од политичките партии за борбата за власт, граѓаните се поделени, а се поддржуваат сили што ги отвораат дезинтеграционите процеси. Најпрво, во изминативе 10-тина години се поделија на граѓани од прв, втор, трет ред, потоа на

граѓани големо Македонци, па на помали Македонци, вакви фили, па на такви фили, па албанофоби, па мали Албанци, па големи Албанци итн. Сепак, ние сме само граѓани на Република Македонија.

Исто така, ние имаме приоритет и наш приоритет е борба против невработеноста во РМ, за која се согласувам дека сите ние се залагаме. Наш приоритет е борбата против партизацијата во државата. Бевме за мала и силна но ефикасна администрација, бевме против партизацијата на стопанството и економијата, бевме за борба против непотизмот, митото, корупцијата, процеси за кои што голем дел на пратениците од опозицијата овде се изјаснија дека егзистираат во нашава држава.

Исто така, голем дел од нас, пратениците во македонскиот Парламент, беа вклучени како директни учесници на овие локални избори, веројатно по партиска задача. Ние ветивме дека ќе преземеме мерки против оние кои по неколку месеци доцнат со исплатата на личните доходи во претпријатијата, ветивме дека дел од неприватизираниот имот ќе го распределиме на сите оние кои не учествуваа во процесот на приватизацијата, ние бевме против приватизација на претпријатијата во четири очи.

Овие прашања требаше да ги решиме во ВМРО - ДПМНЕ. Делбата и поларизирањето на општеството и политичките партии доведоа до лоши последици и ниската политичка култура на некои поединци не може да ги амнестира од политичка одговорност на раководствата на политичките партии кои, во беспопштедната борба за власт се вклучија, заборавајќи дека пред се и над се треба професионално стручно и законски да ја бркаат работата во институциите на државата.

Многу ми е жал што господинот Котевски не е присутен денеска во Собранието. Би сакал да кажам, доста е тешко кога Собранието политичките партии кои својот авторитет го градат во Републикава врз тела на ранети и убиени, дека е тешко да се надеваат на некаква перспектива. Господинот Котевски во своето излагање повика на владеењето на државата, на државните институции, владеењето на правото итн. Повеќе од вас, колеги пратеници, знаете дека вториот ден господинот Котевски лично се нашол пред мојот дом кога било каменувањето. Тој присуствувал и го видел чинот на закопувањето на правната држава кога пред очите на понижените припадници на

македонската полиција се правеше невиден атак врз домот и семејството, а македонската полиција исто така била каменувана, меѓутоа немала наредба да реагира на овие каменувања.

Исто така, ја користам можноста, иако колегата не е тука, да му се заблагодарам за пројавениот интерес за мене и неговата грижа. Но, би го прашал, ако толку се залага за функционирањето на правото и правната држава, дали смета дека треба некој прво да настрада, да му биде загрозен животот и здравјето, а потоа да се јават институциите на системот или тие треба превентивно да дејствуваат за што, всушност, и се платени во државата.

Би сакал во оваа прилика да го спомнам и арогантниот однос на господинот Котевски за време на седницата на Комисијата за внатрешна политика и одбрана, кога воопшто не сакаше да дискутира кога нашата точка за информација сакавме да ја ставиме на дневен ред. Кои институции беа релевантни господине Котевски кога благовремено беше известен претседателот на Собранието, Јавниот обвинител, МВР? Јас, навистина чезнам кои институции во тој момент беа релевантни да ја завршат таа работа како што треба.

Се залагаме за фер и демократски избори, еден човек еден глас. Меѓутоа, беа најавени немири во Западна Македонија од дел од раководството на ДПА. Институциите на системот мислам дека затаија. Во оваа можност изразувам сочувство кон семејството на починатиот, а се надевам дека и другите жртви повеќе од 11 во РМ, кои беа ранети, дека брзо ќе закрепнат после ваквите избори и дека вакви избори повеќе нема да ни се повторат. На крајот, би сакал да кажам

дека моето заминување во ВМРО не го направив од некаков личен хир или лична корист, како што некој сака да каже. Тоа го направив за ова парче татковина, Република Македонија и за нејзиниот народ. Зошто, ако беше спротивно, јас ќе седев мудро и ќе си гласав се што ќе ми се наложеше и немаше да го доживеам тоа што во изминативе два месеци го доживеав.

Ги нема тие пари што можат да го надокнадат мирот и хармонијата во едно семејство. Знаете, оној нормален, секојдневен живот на семејството. Ограничена слобода на движење, со психички стресови и трауми. Прекинато среќно детство на децата. Сигурно не сте доживеале, а недај боже да доживеете почитувани колеги, детски солзи, кога вашето дете плаче да го пуштите на

екскурзија со своите другарчиња, а вие тоа не можете да го направите од проста причина што директорот на училиштето каде учи вашето дете е еден од првите каменувачи на вашата куќа. Дали има пари и дали има цена сето тоа?

Каде има вера во сето ова? Верата, на која лицемерно се повикуваме кога ги градиме црквите и храмовите крај кои се сликаме и снимаме. Палиме свеќи пред икони и фрески, а истовремено праќаме каменувачи врз нечији фамилии. Изгледа при ова ќе морам да ве потсетам на зборовите на Исус, кога на едни каменувачи во едно друго време им рече - оној кој не направил никаков грев нека го фрли првиот камен. И пак би ве прашал каде има вера кога правиме хумани и благовесни дела и повторно се снимаме пред нечији деца како им делиме пакетчиња и други подароци и се повикуваме на христијанската љубов кон луѓето? Но, истовремено се загрозуваат животите на некои други деца! И, сето тоа да се правда со наводно предавство.

Јас мислам дека и пред бога е поголем и помал страдалникот. Но, каде има совест кога го правиме сето ова? Каде има чест? И зошто, пак да ве потсетам, нашите предци, комитите и војводите, кога даваа заклетва пред библијата почнуваа со зборовите "Се колнам во верата, совеста и честа". И, затоа, би сакал овде да го повикам некој повторно овие последни зборови добро да ги проанализира. Благодарам.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Му благодарам на господинот пратеник Звонко Мирчески.

Реплика има господинот Флоровски Александар.

АЛЕКСАНДАР ФЛОРОВСКИ:

Не бев спомнат од Звонко, од претходниот говорник, оратор, Цицерон, како сакате крстете го.

Текстот очигледно дека некој друг му го напишал, претпоставувам кој, но очигледно тој што го презентира многу слабо го презентирал. Но тоа е нивни проблем и тука не би навлегувал во изборот на презентерот.

Се договоривме да нема реплики, но човечки е некој кога те напаѓа да, се браниш, сигурно на повисоко ниво одколку што беше самиот напад. Ќе се потрудам да бидам што попластичен. Г-динот прво се двоуми дали е вредно да комуницира со мене, но сепак наоѓа време во единаесет реченици да каже она што смета да каже, кое воопшто мене лично не ме тангира. Тоа

се негови видувања и видувања претпоставувам на самиот текстописец. Тука апсолутно пратеничко право е на презентерот што ќе каже, колку тоа успешно ќе го презентира, со каков дигнитет и со каков речник. Тоа е сепак до совеста и до менталниот склоп на самиот презентер. Се прашувам дали воопшто вреди да полемизирам со човек кој ја потврдува Дарвиновата теорија за постанокот на човекот од хомоеректикус во хомосапиенс. Тоа значи од човеколики мајмун во човек.

Исто така една голема мисла, ме прашува дали знам дека книгата е најголем човеков пријател. Јас би кажал само "еурека". Тоа се големи мисли од малиот мозок, кој претходниот дискусант, г-динот Мирчевски ги искажа овде. За жал јас не бев тука, па чекав стенографските белешки готови и да видам што било толку интересно, што го презентира г-динот. Дека ми фалат многу пријатели, асоцира на книгите итн., апелира да прават разлика меѓу читање книги и ракија. Печењето ракија многу повеќе би ви лежело вам, јас и така не ја конзумирам, а уште помалку и ја произведувам, очигледно сте вични многу и во конзумирањето на тој пијалок и излегувате на оваа говорница и во состојба на делириум, денес го кажувате она што го кажавте.

Дали ќе ме смета за рамноправен академски граѓанин итн., оставам да процени македонската јавност, оставам да проценат пратениците.

Исто така една интересна забелешка, неznam што сакаше да каже, многу е конфузен, нејасен. Говори за атрофираноста на можданите виуги, но сепак тоа е негов проблем - да ставиш милион локни и да обуеш високи чизми, нели ве асоцира на вашиот экс градоначалник Мето Гочевски, член на ваша партија кој не носеше локни, затоа ја фарбаше косата и носеше штикли, гој е ваш пријател.

На крај само ќе го кажам следново.

Големиот антрополог, веќе покоен Роберт Лики кариката на еволуцијата ја бараше во централна Африка, поточно во Конго. Кариката која недостасува. Очигледно дека погрешил. Требаше да ја бара на Балканот, поточно во Македонија, поточно кажано во овој македонски Парламент.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Благодарам на г-динот Флоровски за репликата.

Повторно за реплика се јави г-динот пратеник Ѓорѓи Тодоров.

ЃОРЃИ ТОДОРОВ:

Почитувани пратеници.

Пред се прво сакам да реплицирам на пратеникот Чедо Кралевски, кој спомена дека дискусантот, за мене, од неговата дискусија се гледа менталниот склоп. Јас можам да му кажам дека мојот ментален склоп е интелектуалец - македонски патриот. Тој во мојот говор сигурно препозна друг ментален склоп, бидејќи јас цитирав цитати од некои книги каде што, еве ги книгите...

(Ги покажува книгите од говорница).

Може слободно да ги види камерата, Љубчо Георгиевски "Град", издадена во Охрид, октомври 1991 година.

Исто, книга Љубчо Георгиевски "Директни интервенции со раскази во анатомската структура на историјата". Тој ментален склоп го препознавте.

Сега за г-динот Флоровски кога му реков: "Но ти си на крајот тоа што си и да ставиш перика со милиони локни и да обуеш нозе во високи чизми ти сепак ќе останеш тоа што си", мислев на тоа дека г-динот Флоровски како што знаеме е запишан студент во Бугарија, студира на некој факултет. Јас кога учев на факултетот во Битола професорот по одбрана и заштита, кога ми предаваше вака велеше: "Тоа време, 80-те години помеѓу студентски размени, помеѓу Југославија и Бугарија се филтрираа директни предавници или кодоши од РМ за потребите на Велико Бугарската Кауза". Сакам да кажам дека Флоровски ако беше добар студент или ученик има и во Македонија факултети, ќе завршеше на време. Сега на 43, 44 години, знаеме какви дипломи ќе добие. Значи, професорот тоа време велеше дека се води специјална војна помеѓу Бугарија и Македонија со софистицирани методи, односно со размена на студенти се земаат од Македонија луѓе кои што студираат на било кој факултет, ако студентите знаат за седмица им се давало осмица, десетка, се прават со сила студенти со високи оценки, на крајот при дипломирањето му се даваат документи да потпише за дипломска работа. Со тие документи му се подметнува бланко лист, кој што тој не го ни забележува и со тој бланко лист утре го држат под контрола. По завршувањето на студентите им велат сега ви честитаме, вие станавте академски граѓани, треба да заминете за Република Македонија, и ете ние ќе ви помогнеме од овде, ќе ве вработиме. Нормално студентот кој ја зема дипломата на промоцијата радосен и не обрнува внимание на тоа што

му се кажува, возејќи се према Републикава, можеби размислувал од каде сега овие од Бугарија ќе ме запослат во Македонија. После извесно време го повикуваат студентот - видете вие сте студент со високи оценки, добар штета е да не магистрирате, таков капацитет да остане само со факултетска диплома. Значи, повторно се повикува после година дена, му се дава право да магистрира и истата постапка се повторува. При изработката на магистарската работа му се дава да потпише одредени документи, бланко. Значи пак му се вели ќе ви помогнеме вие кога ќе отидете во Македонија за работа. На крај со докторска теза и кога веќе докторира, човекот му се јавуваат од Бугарија и му велат: Вие сега ќе работите тоа, тоа и тоа. Ама како, јас не сакам да работам тоа, тоа е против Македонија. Видете, вие имате потпишано документи, ние ви дадовме диплома. Ние ве направивме академски граѓанин, ние сега ќе кажеме дека вие немате знаење, немате авторитет за тие работи и на крајот човекот е принуден да соработува.

Јас го жалам Александар Флоровски, кој што е доведен во една таква ситуација. Затоа мислев да ставиш перика со милиони локни и да имаш милион дипломи џабе ти е, остануваш тоа што си.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Благодарам на господинот Ѓорѓи Тодоров.

Репликата предизвикува друга реплика.

Има збор господинот Александар Флоровски.

АЛЕКСАНДАР ФЛОРОВСКИ:

Она што претходно го кажав како потврда на теоријата на Дарвин очигледно повторно ја потврдивте, но проблемот е кај вас, најмалку е кај мене. Мешањето на менталниот склоп со македонскиот патриотизам, ако некој може врска да најде нека повели нека каже на говорницата. Очигледно лончињата ги измешавте, но пак ќе кажам дека е ваш проблем.

Очигледно атрофираноста на мозочните виуги е поголема од она што претпоставував.

Моето студирање во Бугарија дали би предизвикало посебен интерес, ако, еве, студирав во Белград и дали ќе имавте забелешки на моето студирање во Белград и ќе баравте одредена поврзаност за утрешно можно врзување со одредени структури, на пример на српската држава или СР Југославија. Тогаш не би побудувало интерес. Моето студирање е

мое лично право. Јас ќе студирам таму каде што јас сакам, а не каде што некој друг ќе ми наложува, затоа што сметам дека тоа апсолутно е тоа мое лично право каде јас ќе студирам. Точно дека завршив трета година, но не за 16 месеци, како што објавувате во вашата бела книга со шарени и лаги. Четвртата година, здравје Боже, има време, ако даде Господ, не преферирам и не паѓам многу на дипломи. Битно е она што се носи во главата и она што е дадено од Бога. Или го имаш или го немаш. Дипломата е нешто што можеби е лична сатисфакција.

Што повеќе да кажам за човек кој искажа низа небулози, напаѓајќи 10-тина луѓе кои не се овде и мислите дека ако координаторот на пратеничката група на ВМРО - ДПМНЕ господин Краљевски кажа дека нема реплики, дека ќе ги премолчине сите овие ваши небулози? Очигледно дека нешто поднаучивте од личностите кои ја креираат политиката во вашата партија, но не донаучивте.

Повторно се враќам на проблемите во мозочните келии. Мора малку повеќе да поработите. И овде кога излегувате знаете дека ве гледаат 2 милиони луѓе. И она што го говорите мора да има тежина. Не можете да говорите се што ќе ви падне на памет, затоа што вие лично се девалвирате со тоа, не ме девалвирате мене. Воопшто не ме исплашивте со она што го пласиравте дека Флоровски студира во Бугарија. Можеби ќе студирам во Зимбабве. Тоа е мое лично право. Вие ли сте тие кои ќе ми одредувате каде ќе студирам јас, како што не би сакал јас да ви одредувам вие каде ќе студирате и како вие завршивте, шетајќи со книгата збирка по математика и мислите дека до шетањето на книгата и знаењето, препораката ќе влезе во вашиот ментален склоп. Таква работа нема Мора да се седне да се прочита. да се научи. На крај да се апсорбира и да се презентира достоино. Благодарам.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Благодарам. Да прекинеме со репликите, ве молам.

(Александар Флоровски - "господинот Ханџиски има право да реплицира").

Имате право само на 2 минути.

ЃОРЃИ ТОДОРОВ:

Господине Александар Флоровски, не е проблемот тоа каде што студирате. Проблемот е што на 44 години било каде да студиравте немаше да ви замерувам.

Овде ја кажавте теоријата за Дарвин која сите ја знаеме, но овде вие практично ја демонстриравте спротивноста од теоријата на Дарвин. Од човек како се станува човеколик мајмун со неработа и полтронизам.

(Пратеникот Миланчо Черкезов бара реплика).

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Продолжуваме со работа.

Ве молам, вас не ве спомна.

МИЛАНЧО ЧЕРКЕЗОВ:

Со белата книга не спомна Флоровски.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Многумина има што завршиле во Белград, не си само ти. Сите ако бараа збор.....

МИЛАНЧО ЧЕРКЕЗОВ:

Барам реплика како координатор на пратеничка група.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Има збор господинот пратеник Абдурахман Алити.

АБДУРАХМАН АЛИТИ:

Почитувани пратеници, знам дека вашето внимание е оптоварено, но сепак мислам времето до 18,00 часот да го искористиме за работа.

Неможам, а уште на почетокот да не ве потсетам како стигнавме до оваа расправа. Ќе ве потсетам дека веднаш по завршувањето на првиот круг пратеничката група на ПДП во се, според одредбите на Деловникот предложи расправа на Собранието во врска со настаните во првиот изборен круг. Тогаш, се сеќавате после една долга и полемична расправа господинот Андов промовираше, а Собранието прифати една многу опасна логика дека за се мнозинството може да гласа и одлучува и се случи тоа што се случи. Уредно ставената точка на дневен ред беше симната од дневниот ред. Некој рече тогаш дека оваа расправа не треба да се држи пред изборите, затоа што може да влијае на резултатите од изборите. Јас, пак од оваа временска дистанца мислам ако ја одржавме расправата тогаш, веројатно немаше да ни се случат настаните во вториот круг, односно тоа што беше Охрид итн. Но, пак да ве потсетам кога тоа се случи во Охрид, Собранието не само што прифати да расправа по информациите, туку закажа и вонредна седница.

Морам да ви кажам, господа пратеници, дека таквиот начин на постапување на Собранието ме потсети на една одредба од Душановиот закон, според која одредба, од прилика, по секавање гласи вака: "Ако властелин убие мероплах, казната е парична. Ако мероплахот ја утепа свињата на властелинот, казната е смрт". Таа логика применета во работата на Собранието не само што е опасна, туку полека, но сигурно ги труе сите заеднички бунари, ги урива сите мостови и прави многу. Многу штетни други нешта. Затоа ние како пратеници сме должни да внимаваме и кога набрзина одлучуваме и кога со многу голема леснотија ги оценуваме настаните и збиднувањата. Но, тоа е тоа.

Дојдовме до оваа расправа. Дали вие исто забележувате како и јас, како ја водиме расправата? Некој смета дека со самиот факт што ќе излезе на говорница и многу ќе вика, тој ќе биде успешен. Вториот смета дека ако искажува многу невистини од оваа говорница, ќе биде поуспешен од претходниот. Третиот смета дека ако вината за се ја префрлува на другата страна, успехот е на негова страна итн. итн. Но, карактеристично е барем за најголемиот дел од дискусиите дека ние тие дискусии, тие елаборации тука ги вршиме воглавном во црно - бела техника, а тоа воопшто не води кон разрешување на проблемот. Впрочем, што сакаме да докажеме кога велиме дека опозицијата не е виновна за настаните за време на изборите. Или, што сакаме да решиме ако тврдиме тука дека опозицијата воопшто не е виновна за настаните. Сакаме ли да речеме дека имавме фер и демократски избори. Па, тоа едноставно не е така, затоа што имаме бројни извештаи од внатрешни и надворешни набљудувачи, кои го кажуваат спротивното. Се разбира, нивната форма на укажување, односно на доставување на пораки е многу посуптилна, многу по софистицирана. Ќе рече дека имаше одредени неправилности кои што не можат да се карактеризираат како фер и демократски и толку. На нас останува да изнајдеме начини, форми за тоа да не ни се повторува.

Инаку, тема на нашата расправа е насилството во политиката. Заради вистината мора да кажам дека памтам неколку демократски избори од 1990 година. Во политиката последните 10 години имало политички насилници, односно лица од политиката, кои што со примена на политичко насилство си

постигнуваа одредени политички цели. На овие избори ние имаме класично насилство. Ова не е политичко насилство. Ова е физичко насилство, класично насилство применето во политички процес какви што се изборите. Затоа, во заблуда се сите оние што тврдат дека во албанскиот дел на населението луѓето традиционално гласаат еден за тројца, за четворица, за петмина итн. Ние од ПДП тоа можеме и можеме да го поднесеме, но тоа не е тоа. Во конкретниот случај ние имаме гласање еден за цело село, односно една група за цела изборна единица. Е, тоа веќе не е подносливо и неznam дали има политички субјект кој што може тоа да го поднесе.

Втора карактеристика тука е како да се сака, а власта очигледно сака да направи еден баланс помеѓу насилникот и жртвата. Дека подеднакво се одговорни за тоа, за ваков начин на размислување, ми даваат за право информациите што ги читам од печатот дека луѓето што ги знам се обвинети за исти кривични дела, учество во толпа, учество во тепачки итн. Не е можно да се изедначува насилникот кој што оди во Кондово, а не е од Кондово, убива човек од Кондово кој што е дома. Во конкретниот случај тоа дете цел дел не било дома, било некаде на свадба, се вратило, отишло да гласа, на излегување го стига куршум и обвинети нема. Или пак реагирањето, остроото во секој случај, на таткото на Нуредин Фетаи од Порој, се изедначува со тој што се обидел да му го убие синот.

Ги посочувам овие случаи не заради друго, да укажам на апсурдноста на тезата дека сите се подеднакво одговорни. Не велам дека опозицијата е безгрешна. Не е предмет на мојата дискусија анализата на кампањата на позицијата, опозицијата и така натаму, друго сакам да ви кажам. Не може затоа што тоа води кон ерозија на системот. Тоа води кон рушење на државата. Убиецот да се шета слободен, полицијата очигледно не сака да го враќа на органите на прогонот, на обвинителот, односно на истражниот судија и што сега? Не за разрешување на конкретниот случај, туку како сега ние да излезе од оваа безизлезна ситуација. Мислам дека голем дел од одговорноста сносат и мора да сносат политичките партии, но во нашиот случај, но не само во нашиот случај и државните органи. Секаде во светот, барем во демократскиот свет чинот на гласањето. Тој изборен процес, дента кога се гласа е во рацете на државните

органи, каде што имаме независна, непартиска државна управа. Несреќата кај нас е во друго. Ние ја партизираме управата, на пат сме да го партизираме и судството, обвинителството е веќе при крај и ќе дојдеме во многу, многу безизлезна ситуација. И додека политичките партии ги собираат негативните и позитивни дејствија, добро е во Македонија да почне процесот да не осветат носителите на правосудните функции, на сличен начин како што постапи една група или сите судии од Основниот суд во Охрид на кои им се восхитувам и како нивен колега навистина им упатува јавна благодарност, не заради чинот, не заради кој ќе биде таму градоначалник, тоа во овој случај воопшто не е важно. Важно е на насилството во политиката да се даде одговор и од таа страна. А тука, барем за почеток, јас на пример да бев на местото на Републичкиот јавен обвинител, верувајте ми на збор, бидејќи имаме убиство, имаме обид за убиство, а немаме убијци, а целата македонска јавност ги знае, јас навистина би поднел оставка. Не заради тоа што јас имам нешто против господинот Џиков, кого инаку го почитувам, туку заради институцијата јавне обвинител, односно Јавно обвинителство. Да сфати Владата, да сфатат партиите на власт дека владите се менуваат, столбовите на државата остануваат. Една влада се заменува со друга влада, но тоа што е судство, тоа што е обвинителство, тоа што е државна управа, но никој случај не смее да служи на партија. Таа мора да служи на државата, затоа што во спротивно, сакајте верувајте, сакате не, ќе немаме држава. Или пак за тие што љубат многу да речат дека ова е наша држава - Македонците, ќе немаат држава. За тоа се работи.

И конкретно, морам да кажам дали ПДП со нешто придонесе да се случат овие работи што се случија. Не мора да ми верувате на збор, ве повикувам да направите една мала анализа. ПДП беше на власт 1994 година, кога ги одржавме парламентарните избори и 1996 година, локалните избори и 1998 година парламентарните избори. 1994 година, за тие што незнаат, кога ПДП учествуваше во власта, ние имавме кандидат за пратеник кој што доби независен кандидат, кој што ја доби изборната битка помеѓу двајца кандидати од двете албански политички партии.

АБДУРАХМАН АЛИТИ: (Продолжение)

Мислите ли дека ако, некој ќе рече дека не сте знаеле да ја злоупотребите власта. Но, ве уверувам дека не сме сакале и тој процес така заврши.

За тие што незнаат пак да ги потсетам. Во 1996 год, ние исто така бевме на власт. На локалните избори градоначалник во Тетово доби независен кандидат. Имаше кандидати од ДПА имаше и од ПДП, доби независен кандидат, без ниту еден избран инцидент.

Незнам што се случи. Се случија многу нешта, меѓутоа Владата толку се уплаши од, ќе речам, неодмерените изјави на шефот на опозицијата дека овие се судбоносни избори, ако ги добие опозицијата Владата паѓа итн. Не е точно. Зошто Владата да паѓа ако Владата, односно позицијата ги изгуби локалните избори. По правило, г-да, партијата на власт ги губи локалните избори.

Прво, немаше причина толку многу да се тревожи и Владата и државните органи и пратениците од позицијата итн. И што направивме сега? Направивме тоа што направивме. Немојте да мислите дека, ако ние тука се караме меѓу себе, па ќе излеземе надвор, па ќе речеме, еве нашиот пратеник беше неуспешен од тој од опозицијата и обратно, дека со тоа сме постигнале нешто. Ве уверувам дека ништо не сме постигнале, затоа што, да, ако расправата ја водиме за некоја категорија луѓе, кои што не ја разбираат политиката, односно за луѓето кои сега во некои кафани ги коментираат кој кому и како рече, кој опцул итн. Ние треба да водиме сметка дека нас не набљудуваат и странски набљудувачи. Ние сме претенденти за влегување во Европските интеграции и секој наш чекор се мери и одмерува и на тој начин се оценува подобноста или нашата неподобност за влегување во тие интеграциони процеси. Ако успееме, а јас мислам дека мора да успееме и како политички субјекти, одговорни луѓе, и како пратеници, што за жал морам да кажам дека понекогаш забораваме дека освен пратеници ние сме луѓе и така треба да се однесуваме, а ако сме пратеници нашата одговорност уште понагласена.

Мислата ми беше да укажам дека политичките партии, црно - бели, лоши - добри, овие што се тука, мора задолжително да седнат, не само да направат нова изборна регулатива, тоа веројатно не ни бега но да го направат и најважното, да се договорот, политичкиот натпревар, конкуренцијата дека ќе се одвиваат врз

основа на квалитетот на програмата, врз основа на квалитетот на човекот, врз основа на квалитетот на политичката партија итн., од една страна и од друга страна ние и како опозиција и како позиција мора да се договориме, државните органи, правосудните органи, вклучувајќи ги и обвинителствата, да ги оставиме на страна од политичките игри. Не смее критериум за избор на судија да биде партиската припадност. Мора да биде стручноста. Знам дека многумина ќе ми речат да, па и сега е стручноста. Да, ама ако си во мојата партија. Ти си стручен ако си во мојата партија. Ако случајно излезеш од мојата партија, од тој ден престануваш да бидеш стручен, макар да бидеш и стручњак, да не речам од светски, од балкански глас. Тој наш менталитет кој, за жал, се граничи и со политичкиот привитизам, ние мораме да го оставиме зад нас, за да" чекориме напред. Благодарам.

ИЛЈАЗ ХАЛИМИ:

Му благодарам на пратеникот Абдурахман Алити.

Според партискиот договор ќе работиме до 18,00 часот ја прекинувам седницата и продолжуваме со работа во четврток во 11,00 часот.

(Седницата прекина со работа во 18,00 часот).